

Dziennik Urzędowy Unii Europejskiej

L 156

Wydanie polskie

Legislacja

Rocznik 63

19 maja 2020

Spis treści

II Akty o charakterze nieustawodawczym

ROZPORZĄDZENIA

- ★ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2020/665 z dnia 13 maja 2020 r. rejestrujące w rejestrze chronionych nazw pochodzenia i chronionych oznaczeń geograficznych nazwę „Aceite de Jaén” (ChOG) 1
- ★ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2020/666 z dnia 18 maja 2020 r. zmieniające rozporządzenie wykonawcze (UE) nr 920/2013 w odniesieniu do odnawiania wyznaczenia oraz nadzoru i monitorowania jednostek notyfikowanych ⁽¹⁾ 2

DECYZJE

- ★ Decyzja wykonawcza Komisji (UE) 2020/667 z dnia 6 maja 2020 r. zmieniająca decyzję 2012/688/UE w odniesieniu do aktualizacji odpowiednich warunków technicznych dotyczących zakresów częstotliwości 1 920–1 980 MHz i 2 110–2 170 MHz (notyfikowana jako dokument nr C(2020) 2816) ⁽¹⁾ 6
- ★ Decyzja wykonawcza Komisji (UE) 2020/668 z dnia 18 maja 2020 r. w sprawie norm zharmonizowanych dotyczących środków ochrony indywidualnej, opracowanych na potrzeby rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/425 13
- ★ Decyzja wykonawcza Komisji (UE) 2020/669 z dnia 18 maja 2020 r. zmieniająca decyzję wykonawczą 2013/801/UE w zakresie powierzenia Agencji Wykonawczej ds. Innowacyjności i Sieci wdrożenia funduszu innowacyjnego 20

AKTY PRZYJĘTE PRZEZ ORGANY UTWORZONE NA MOCY UMÓW MIĘDZYNARODOWYCH

- ★ Decyzja nr 1/2020 Komitetu UPG ustanowionego na mocy Przejściowej umowy o partnerstwie gospodarczym między Wspólnotą Europejską i jej państwami członkowskimi, z jednej strony, a stroną Środkowoafrykańską, z drugiej strony z dnia 28 kwietnia 2020 r. w sprawie przyjęcia Regulaminu dotyczącego mediacji, Regulaminu dotyczącego arbitrażu i kodeksu postępowania arbitrów [2020/670] 22

⁽¹⁾ Tekst mający znaczenie dla EOG.

PL

Akty, których tytuły wydrukowano zwykłą czcionką, odnoszą się do bieżącego zarządzania sprawami rolnictwa i generalnie zachowują ważność przez określony czas.

Tytuły wszystkich innych aktów poprzedza gwiazdka, a drukuje się je czcionką pogrubioną.

- ★ Decyzja nr 2/2020 Komitetu UPG ustanowionego na mocy Przejściowej umowy o partnerstwie gospodarczym między wspólnotą Europejską i jej państwami członkowskimi, z jednej strony, a stroną Środkowoafrykańską, z drugiej strony z dnia 28 kwietnia 2020 r. dotycząca przyjęcia listy arbitrów [2020/671]..... 35

II

(Akty o charakterze nieustawodawczym)

ROZPORZĄDZENIA

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) 2020/665

z dnia 13 maja 2020 r.

rejestrujące w rejestrze chronionych nazw pochodzenia i chronionych oznaczeń geograficznych nazwę „Aceite de Jaén” (ChOG)

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1151/2012 z dnia 21 listopada 2012 r. w sprawie systemów jakości produktów rolnych i środków spożywczych ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 52 ust. 2,

a także mając na uwadze, co następuje,

- (1) Zgodnie z art. 50 ust. 2 lit. a) rozporządzenia (UE) nr 1151/2012 wniosek Hiszpanii o rejestrację nazwy „Aceite de Jaén” został opublikowany w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* ⁽²⁾.
- (2) Ponieważ do Komisji nie wpłynęło żadne oświadczenie o sprzeczności zgodnie z art. 51 rozporządzenia (UE) nr 1151/2012, nazwa „Aceite de Jaén” powinna zostać zarejestrowana,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Nazwa „Aceite de Jaén” (ChOG) zostaje zarejestrowana.

Nazwa, o której mowa w akapicie pierwszym, określa produkt należący do klasy 1.5 Oleje i tłuszcze (masło, margaryna, oleje itd.), zgodnie z załącznikiem XI do rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) nr 668/2014 ⁽³⁾.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 13 maja 2020 r.

W imieniu Komisji
za Przewodniczącą,
Janusz WOJCIECHOWSKI
Członek Komisji

⁽¹⁾ Dz.U. L 343 z 14.12.2012, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. C 30 z 29.1.2020, s. 9.

⁽³⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 668/2014 z dnia 13 czerwca 2014 r. ustanawiające zasady stosowania rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1151/2012 w sprawie systemów jakości produktów rolnych i środków spożywczych (Dz.U. L 179 z 19.6.2014, s. 36).

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) 2020/666**z dnia 18 maja 2020 r.****zmieniające rozporządzenie wykonawcze (UE) nr 920/2013 w odniesieniu do odnawiania
wyznaczenia oraz nadzoru i monitorowania jednostek notyfikowanych****(Tekst mający znaczenie dla EOG)**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając dyrektywę Rady 90/385/EWG z dnia 20 czerwca 1990 r. w sprawie zbliżenia ustawodawstw państw członkowskich odnoszących się do wyrobów medycznych aktywnego osadzania ⁽¹⁾, w szczególności jej art. 11 ust. 2,uwzględniając dyrektywę Rady 93/42/EWG z dnia 14 czerwca 1993 r. dotyczącą wyrobów medycznych ⁽²⁾, w szczególności jej art. 16 ust. 2,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 920/2013 ⁽³⁾ określa wspólną interpretację głównych elementów kryteriów wyznaczania jednostek notyfikowanych określonych w dyrektywach 90/385/EWG i 93/42/EWG.
- (2) Pandemia COVID-19 oraz związany z nią kryzys w dziedzinie zdrowia publicznego stanowią bezprecedensowe wyzwanie dla państw członkowskich i innych podmiotów działających w branży wyrobów medycznych. Kryzys w dziedzinie zdrowia publicznego stworzył nadzwyczajne okoliczności mające znaczny wpływ na różne obszary objęte unijnymi ramami regulacyjnymi dotyczącymi wyrobów medycznych, takie jak wyznaczanie i praca jednostek notyfikowanych, jak również dostępność w Unii wyrobów medycznych o zasadniczym znaczeniu.
- (3) W kontekście pandemii COVID-19 przyjęto rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2020/561 ⁽⁴⁾ w celu odroczenia o jeden rok stosowania tych przepisów rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/745 ⁽⁵⁾, które w przeciwnym razie zaczęłyby obowiązywać od dnia 26 maja 2020 r., w tym przepisów uchylających dyrektywy 90/385/EWG i 93/42/EWG.
- (4) W związku z tym jednostki notyfikowane wyznaczone na podstawie tych dyrektyw mogą certyfikować wyroby medyczne przez kolejny rok, do dnia 25 maja 2021 r. W przypadku znacznej liczby wspomnianych jednostek notyfikowanych wyznaczenia te wygasną jednak w okresie od dnia 26 maja 2020 r. do dnia 25 maja 2021 r. Bez ważnego wyznaczenia jednostki notyfikowane nie będą już mogły wydawać certyfikatów i zapewniać ich ciągłej ważności, co jest niezbędnym wymogiem dla zgodnego z prawem wprowadzania do obrotu lub oddawania do użytku wyrobów medycznych.
- (5) W celu uniknięcia niedoborów wyrobów medycznych o zasadniczym znaczeniu niezbędne jest zatem, aby jednostki notyfikowane obecnie wyznaczone na podstawie dyrektyw 90/385/EWG i 93/42/EWG mogły nadal funkcjonować do czasu rozpoczęcia stosowania nowych ram regulacyjnych dotyczących wyrobów medycznych na mocy rozporządzenia (UE) 2017/745.
- (6) W rozporządzeniu wykonawczym (UE) nr 920/2013 ustanowiono przepisy i obowiązki proceduralne dotyczące odnowienia wyznaczenia na jednostkę notyfikowaną, które mają być przestrzegane przez organy wyznaczające państw członkowskich zgodnie z dyrektywami 90/385/EWG i 93/42/EWG.

⁽¹⁾ Dz.U. L 189 z 20.7.1990, s. 17.⁽²⁾ Dz.U. L 169 z 12.7.1993, s. 1.⁽³⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 920/2013 z dnia 24 września 2013 r. w sprawie wyznaczania i nadzorowania jednostek notyfikowanych na podstawie dyrektywy Rady 90/385/EWG dotyczącej wyrobów medycznych aktywnego osadzania oraz dyrektywy Rady 93/42/EWG dotyczącej wyrobów medycznych (Dz.U. L 253 z 25.9.2013, s. 8).⁽⁴⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2020/561 z dnia 23 kwietnia 2020 r. zmieniające rozporządzenie (UE) 2017/745 w sprawie wyrobów medycznych w odniesieniu do dat rozpoczęcia stosowania niektórych jego przepisów (Dz.U. L 130 z 24.4.2020, s. 18).⁽⁵⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/745 z dnia 5 kwietnia 2017 r. w sprawie wyrobów medycznych, zmiany dyrektywy 2001/83/WE, rozporządzenia (WE) nr 178/2002 i rozporządzenia (WE) nr 1223/2009 oraz uchylenia dyrektyw Rady 90/385/EWG i 93/42/EWG (Dz.U. L 117 z 5.5.2017, s. 1).

- (7) Nadzwyczajne okoliczności spowodowane pandemią COVID-19 mają istotny wpływ na pracę jednostek notyfikowanych, państw członkowskich i Komisji w odniesieniu do procedury odnowienia wyznaczenia. W szczególności nałożone przez państwa członkowskie ograniczenia dotyczące podróżowania i środki w zakresie zdrowia publicznego, takie jak wymogi w zakresie ograniczenia kontaktów personalnych, a także zwiększone zapotrzebowanie na środki służące zwalczaniu pandemii COVID-19 i związanego z nią kryzysu w dziedzinie zdrowia publicznego, uniemożliwiają właściwym podmiotom przeprowadzenie procedury wyznaczenia zgodnie z przepisami i obowiązками proceduralnymi określonymi w rozporządzeniu wykonawczym (UE) nr 920/2013. Odroczenie stosowania rozporządzenia (UE) 2017/745 i odroczenie uchylecia dyrektyw 90/385/EWG i 93/42/EWG powodują konieczność odnowienia wyznaczeń jednostek notyfikowanych, które to wyznaczenia w przeciwnym razie wygasłyby, zanim zaczęłyby obowiązywać nowe ramy regulacyjne dotyczące wyrobów medycznych na mocy rozporządzenia (UE) 2017/745. Takie odnowienie wyznaczeń musi odbywać się obecnie przy znacznych ograniczeniach czasowych. Ograniczeń tych nie można było racjonalnie przewidzieć w chwili przyjmowania rozporządzenia wykonawczego (UE) nr 920/2013.
- (8) Biorąc pod uwagę bezprecedensowe wyzwania spowodowane pandemią COVID-19, złożoność zadań związanych z odnowieniem wyznaczenia jednostek notyfikowanych, jak również konieczność zapobiegania ewentualnym niedoborom wyrobów medycznych o zasadniczym znaczeniu w Unii, należy zmienić rozporządzenie wykonawcze (UE) nr 920/2013 w odniesieniu do odnowienia wyznaczeń na jednostki notyfikowane. Powinno to umożliwić organom wyznaczającym, w kontekście pandemii COVID-19 i związanego z nią kryzysu w dziedzinie zdrowia publicznego, odstąpienie od procedur ustanowionych w art. 3 wspomnianego rozporządzenia, aby zagwarantować sprawne i terminowe odnowienie wyznaczenia przed jego wygaśnięciem.
- (9) Aby zapewnić bezpieczeństwo i zdrowie pacjentów, środki stanowiące odstępstwo powinny ograniczać się do odnowienia już istniejących wyznaczeń na jednostki notyfikowane, w przypadku których procedura wyznaczenia została już przeprowadzona, oraz zakończono ocenę jednostki notyfikowanej i powiązane działania w zakresie nadzoru i monitorowania. Odnowienie wyznaczenia powinno mieć charakter tymczasowy i zostać dokonane przed upływem okresu ważności danego wcześniejszego wyznaczenia. Powinno ono automatycznie stać się nieważne najpóźniej w dniu uchylecia dyrektyw 90/385/EWG i 93/42/EWG. Podejmując decyzję w sprawie odnowienia wyznaczenia, organ wyznaczający powinien przeprowadzić ocenę jednostki notyfikowanej, aby zweryfikować ciągłość jej kompetencji i zdolności do realizacji zadań, do których została wyznaczona. Ocena ta powinna obejmować przegląd dokumentacji i działań związanych z jednostką notyfikowaną, które umożliwiają organowi wyznaczającemu weryfikację kryteriów wyznaczania określonych w dyrektywach 90/385/EWG i 93/42/EWG oraz w rozporządzeniu wykonawczym (UE) nr 920/2013.
- (10) Nadzwyczajne okoliczności spowodowane pandemią COVID-19 mają wpływ również na działania w zakresie nadzoru nad jednostkami notyfikowanymi i ich monitorowania. Okoliczności te mogą w szczególności, przez pewien czas, uniemożliwić organowi wyznaczającemu państwa członkowskiego prowadzenie ocen na miejscu w nadzorze lub audytów obserwowanych. Aby zapewnić minimalny poziom kontroli i monitorowania jednostek notyfikowanych, w okresie tym organy wyznaczające powinny nadal stosować wszelkie środki służące zapewnieniu odpowiedniego poziomu nadzoru, który nadal będzie możliwy we wspomnianych okolicznościach, oprócz oceny odpowiedniej liczby dokonywanych przez jednostkę notyfikowaną przeglądów ocen klinicznych wytwórców oraz oceny odpowiedniej liczby przeglądów dokumentacji. Organ wyznaczający powinien przeanalizować zmiany wymogów ogólnych i organizacyjnych określonych w załączniku II do rozporządzenia wykonawczego (UE) nr 920/2013, które zaszły od czasu ostatniej oceny na miejscu, oraz działania, które jednostka notyfikowana przeprowadziła od tego czasu w zakresie swojego wyznaczenia.
- (11) Aby zapewnić przejrzystość i zwiększyć wzajemne zaufanie, organy wyznaczające powinny również być zobowiązane do powiadamiania Komisji i pozostałych organów za pośrednictwem systemu informacyjnego NANDO o wszelkich decyzjach w sprawie odnowienia wyznaczenia na jednostkę notyfikowaną, które zostały podjęte bez odwoływania się do procedur określonych w art. 3 rozporządzenia wykonawczego (UE) nr 920/2013. Powiadomienia te powinny zawierać uzasadnienie decyzji w sprawie odnowienia podjętych przez organ wyznaczający. Komisja powinna mieć możliwość zobowiązania organu wyznaczającego do przekazania jej wyników oceny towarzyszącej decyzji w sprawie odnowienia wyznaczenia na jednostkę notyfikowaną oraz wyników powiązanych działań w zakresie nadzoru i monitorowania, w tym działań, o których mowa w art. 5 wspomnianego rozporządzenia wykonawczego. W przypadku wątpliwości co do kompetencji jednostki notyfikowanej Komisja powinna mieć możliwość zbadania danej sprawy.
- (12) Zgodnie z dyrektywami 90/385/EWG i 93/42/EWG państwa członkowskie są odpowiedzialne za decyzję w sprawie wyznaczenia na jednostkę notyfikowaną. Odpowiedzialność ta obejmuje również decyzje w sprawie odnowienia wyznaczenia, w tym decyzje, które państwo członkowskie może podjąć zgodnie z niniejszym zmieniającym rozporządzeniem wykonawczym.

- (13) Należy zatem odpowiednio zmienić rozporządzenie wykonawcze (UE) nr 920/2013.
- (14) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu ds. Wyrobów Medycznych powołanego na mocy art. 6 ust. 2 dyrektywy 90/385/EWG.
- (15) Z uwagi na nadrzędną potrzebę natychmiastowego rozwiązania kryzysu zdrowia publicznego związanego z pandemią COVID-19 niniejsze rozporządzenie wykonawcze powinno wejść w życie w trybie pilnym w dniu jego opublikowania w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W rozporządzeniu wykonawczym (UE) nr 920/2013 wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 4 dodaje się ustęp 6 w brzmieniu:

„6. Na zasadzie odstępstwa od ust. 2 w okresie od dnia 19 maja 2020 r. do dnia 25 maja 2021 r. organ wyznaczający państwa członkowskie, w wyjątkowych okolicznościach związanych z pandemią COVID-19 oraz ze względu na przyjęcie rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2020/561 (*) odraczającego stosowanie niektórych przepisów rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/745 (**), może podjąć decyzję o odnowieniu wyznaczenia na jednostkę notyfikowaną bez odwoływania się do procedur określonych w art. 3.

W celu podjęcia decyzji w sprawie odnowienia wyznaczenia na jednostkę notyfikowaną zgodnie z akapitem pierwszym organ wyznaczający przeprowadza ocenę, aby zweryfikować ciągłość kompetencji jednostki notyfikowanej i jej zdolności do realizacji zadań, do których została wyznaczona.

Decyzja w sprawie odnowienia wyznaczenia na jednostkę notyfikowaną zgodnie z niniejszym ustępem zostaje przyjęta przed upływem okresu ważności poprzedniego wyznaczenia i staje się automatycznie nieważna najpóźniej z dniem 26 maja 2021 r.

Organ wyznaczający powiadamia Komisję za pośrednictwem systemu informacyjnego NANDO o swojej decyzji dotyczącej odnowienia wyznaczenia na jednostkę notyfikowaną zgodnie z niniejszym ustępem, podając jej konkretne powody.

Komisja może zobowiązać organ wyznaczający do przekazania jej wyników oceny towarzyszącej decyzji w sprawie odnowienia wyznaczenia na jednostkę notyfikowaną zgodnie z niniejszym ustępem oraz wyników powiązanych działań w zakresie nadzoru i monitorowania, w tym działań, o których mowa w art. 5.

(*) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2020/561 z dnia 23 kwietnia 2020 r. zmieniające rozporządzenie (UE) 2017/745 w sprawie wyrobów medycznych w odniesieniu do dat rozpoczęcia stosowania niektórych jego przepisów (Dz.U. L 130 z 24.4.2020, s. 18).

(**) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/745 z dnia 5 kwietnia 2017 r. w sprawie wyrobów medycznych, zmiany dyrektywy 2001/83/WE, rozporządzenia (WE) nr 178/2002 i rozporządzenia (WE) nr 1223/2009 oraz uchylenia dyrektyw Rady 90/385/EWG i 93/42/EWG (Dz.U. L 117 z 5.5.2017, s. 1).”;

- 2) w art. 5 ust. 1 dodaje się akapit w brzmieniu:

„Na zasadzie odstępstwa od akapitów pierwszego i drugiego w wyjątkowych okolicznościach związanych z pandemią COVID-19, które tymczasowo uniemożliwiają organowi wyznaczającemu państwa członkowskie prowadzenie ocen na miejscu w nadzorze lub audytów obserwowanych, organ ten stosuje wszelkie środki w celu zapewnienia odpowiedniego poziomu nadzoru, który nadal jest możliwy w tych okolicznościach, oprócz oceny odpowiedniej liczby dokonywanych przez jednostkę notyfikowaną przeglądów dokumentacji technicznej wytwórców, w tym ocen klinicznych. Organ wyznaczający analizuje zmiany wymogów ogólnych i organizacyjnych określonych w załączniku II, które zaszły od czasu ostatniej oceny na miejscu, oraz działania, które jednostka notyfikowana przeprowadziła od tego czasu.”.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem jego opublikowania w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 18 maja 2020 r.

W imieniu Komisji
Ursula VON DER LEYEN
Przewodnicząca

- (5) W dniu 12 lipca 2018 r. Komisja na podstawie art. 4 ust. 2 decyzji nr 676/2002/WE upoważniła Europejską Konferencję Administracji Poczтовых i Telekomunikacyjnych (CEPT) do dokonania przeglądu zharmonizowanych warunków technicznych dotyczących niektórych pasm częstotliwości zharmonizowanych na poziomie UE, w tym sparowanego ziemskiego pasma częstotliwości 2 GHz, oraz do opracowania jak najmniej restrykcyjnych zharmonizowanych warunków technicznych odpowiednich dla naziemnych systemów bezprzewodowych nowej generacji (5G).
- (6) W dniu 5 lipca 2019 r. CEPT wydała sprawozdanie („sprawozdanie CEPT nr 72”). Zaproponowano w nim zharmonizowane na poziomie UE warunki techniczne dotyczące sparowanego ziemskiego pasma częstotliwości 2 GHz w zakresie sposobu aranżacji częstotliwości i maski granic bloku, które są odpowiednie do wykorzystania tego pasma przez naziemne systemy bezprzewodowe nowej generacji (5G). W sprawozdaniu CEPT nr 72 stwierdzono, że można usunąć pasmo ochronne 300 kHz przy dolnych i górnych granicach częstotliwości w ramach sposobu aranżacji częstotliwości.
- (7) Należy zauważyć, że obszar zakłóceń dla stacji bazowych w zakresie częstotliwości 2 110–2 170 MHz rozpoczyna się 10 MHz od granicy zakresu.
- (8) Sprawozdanie CEPT nr 72 obejmuje zarówno aktywne systemy antenowe, jak i nieaktywne systemy antenowe, które są stosowane w systemach zapewniających usługi bezprzewodowej szerokopasmowej łączności elektronicznej. Omówiono w nim kwestię współistnienia tych systemów w ramach danego zakresu oraz ze służbami w sąsiednich zakresach (takimi jak służby kosmiczne poniżej częstotliwości 2 110 MHz i powyżej 2 200 MHz). Każde nowe wykorzystanie sparowanego ziemskiego pasma częstotliwości 2 GHz powinno nadal chronić istniejące służby w sąsiednich zakresach częstotliwości.
- (9) Wnioski zawarte w sprawozdaniu CEPT nr 72 należy stosować w całej Unii, a państwa członkowskie powinny je niezwłocznie wdrożyć. Powinno to sprzyjać dostępności i wykorzystaniu sparowanego ziemskiego pasma częstotliwości 2 GHz w celu uruchomienia sieci 5G przy jednoczesnym zachowaniu zasad neutralności technologii i usług.
- (10) Pojęcie „wyznaczenia i udostępnienia sparowanego ziemskiego pasma częstotliwości 2 GHz” w kontekście niniejszej decyzji odnosi się do następujących etapów: (i) dostosowania krajowych ram prawnych dotyczących przeznaczenia częstotliwości w celu uwzględnienia planowanego wykorzystania tego pasma zgodnie ze zharmonizowanymi warunkami technicznymi określonymi w niniejszej decyzji; (ii) wprowadzenia wszelkich niezbędnych środków, aby zapewnić – w koniecznym stopniu – współistnienie z wykorzystaniem występującym w tym paśmie; (iii) wprowadzenia odpowiednich środków, wspieranych – w stosownych przypadkach – przez rozpoczęcie procesu konsultacji z zainteresowanymi stronami w celu umożliwienia korzystania z tego pasma zgodnie z obowiązującymi ramami prawnymi na szczeblu unijnym, w tym ze zharmonizowanymi warunkami technicznymi określonymi w niniejszej decyzji.
- (11) W uzasadnionych przypadkach państwa członkowskie powinny mieć wystarczający czas na dostosowanie istniejących pozwoleń do parametrów ogólnych nowych warunków technicznych.
- (12) Konieczne mogą być porozumienia transgraniczne między państwami członkowskimi i z państwami trzecimi dla zapewnienia, by państwa członkowskie wdrożyły parametry określone na mocy niniejszej decyzji w taki sposób, aby uniknąć szkodliwych zakłóceń, poprawić efektywność widma i zapobiec fragmentacji wykorzystania widma.
- (13) Należy zatem odpowiednio zmienić decyzję 2012/688/UE.
- (14) Środki przewidziane w niniejszej decyzji są zgodne z opinią Komitetu ds. Spektrum Radiowego ustanowionego na mocy decyzji nr 676/2002/WE,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

W decyzji 2012/688/UE wprowadza się następujące zmiany:

- 1) art. 2 ust. 1 i 2 otrzymuje brzmienie:

„1. Państwa członkowskie wyznaczają i udostępniają, na zasadzie braku wyłączności, sparowane pasmo ziemskie 2 GHz na potrzeby ziemskich systemów zapewniających usługi łączności elektronicznej, zgodnie z parametrami określonymi w załączniku do niniejszej decyzji.

2. Do dnia 1 stycznia 2026 r. państwa członkowskie nie muszą stosować parametrów ogólnych ustanowionych w sekcji B załącznika w odniesieniu do praw użytkowania widma – na potrzeby naziemnych sieci łączności elektronicznej – w sparowanym ziemskim paśmie częstotliwości 2 GHz istniejących w dniu, w którym niniejsza decyzja staje się skuteczna, o ile wykonywanie tych praw nie wyklucza wykorzystania tego pasma zgodnie z załącznikiem, w zależności od popytu na rynku.”;

2) w art. 3 dodaje się akapit w brzmieniu:

„Państwa członkowskie składają Komisji sprawozdanie z wykonania niniejszej decyzji do dnia 30 kwietnia 2021 r.”;

3) załącznik zastępuje się tekstem znajdującym się w załączniku do niniejszej decyzji.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja skierowana jest do państw członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 6 maja 2020 r.

W imieniu Komisji

Thierry BRETON

Członek Komisji

ZAŁĄCZNIK

„ZAŁĄCZNIK

PARAMETRY, O KTÓRYCH MOWA W ART. 2 UST. 1

A. DEFINICJE

Aktywne systemy antenowe (AAS) oznaczają stację bazową i system antenowy, w których amplituda lub faza między elementami anteny są dostrajane w sposób ciągły, co prowadzi do zmian charakterystyki promieniowania anteny w zależności od zmian krótkookresowych w środowisku radiowym. Nie obejmuje to długoterminowego kształtowania wiązki, takiego jak stałe elektryczne pochylenie wiązki. W przypadku stacji bazowych AAS system antenowy jest integralną częścią systemu lub wyrobu stacji bazowej.

Nieaktywne systemy antenowe (non-AAS) oznaczają stację bazową i system antenowy wyposażone w co najmniej jedno złącze antenowe, połączone z co najmniej jednym odrębnym zaprojektowanym elementem anteny pasywnej, w celu emitowania fal radiowych. Amplituda i faza sygnałów docierających do elementów anteny nie są stale dostosowywane w odpowiedzi na krótkookresowe zmiany w środowisku radiowym.

Zastępcza moc promieniowana izotropowo (EIRP) oznacza iloczyn mocy doprowadzonej do anteny oraz zysku anteny w danym kierunku w odniesieniu do anteny izotropowej (zysk bezwzględny lub izotropowy).

Całkowita moc promieniowania (TRP) stanowi miarę mocy promieniowania anteny złożonej. Jest ona równa całkowitej mocy doprowadzonej do szyku antenowego pomniejszonej o wszelkie straty w szyku antenowym. TRP oznacza całą moc promieniowaną we wszystkich kierunkach, jak określono we wzorze:

$$TRP \stackrel{\text{def}}{=} \frac{1}{4\pi} \int_0^{2\pi} \int_0^{\pi} P(\theta, \varphi) \sin(\theta) d\theta d\varphi$$

gdzie $P(\vartheta, \varphi)$ jest mocą promieniowaną przez szyk antenowy w kierunku (ϑ, φ) określonym wzorem:

$$P(\vartheta, \varphi) = P_{Tx} g(\vartheta, \varphi)$$

gdzie P_{Tx} oznacza moc doprowadzoną (mierzona w watach), która jest składową szyku antenowego, a $g(\vartheta, \varphi)$ oznacza zysk kierunkowy szyku antenowego na kierunku (ϑ, φ) .

B. PARAMETRY OGÓLNE

W ramach sparowanego pasma ziemskiego 2 GHz sposób aranżacji częstotliwości jest następujący:

- 1) Dupleksowym trybem pracy jest tryb duplexu z podziałem częstotliwości (FDD). Odstęp duplexowy wynosi 190 MHz, przy czym kanał nadawczy terminala (łącze »w górę« FDD) znajduje się w dolnej części tego zakresu, począwszy od 1 920 MHz, a skończywszy na 1 980 MHz (»zakres dolny«), a kanał nadawczy stacji bazowej (łącze »w dół« FDD) – w górnej części tego zakresu, począwszy od 2 110 MHz, a skończywszy na 2 170 MHz (»zakres górny«).
- 2) Przydziela się bloki częstotliwości będące wielokrotnością 5 MHz ⁽¹⁾. Dolna granica częstotliwości przydzielonego bloku w zakresie dolnym o szerokości 1 920–1 980 MHz musi się pokrywać z jego dolną granicą wynoszącą 1 920 MHz lub być od niej oddalona o wielokrotność 5 MHz. Dolna granica częstotliwości przydzielonego bloku w zakresie górnym o szerokości 2 110–2 170 MHz musi się pokrywać z jego dolną granicą wynoszącą 2 110 MHz lub być od niej oddalona o wielokrotność 5 MHz. Przydzielony blok może również mieć wielkość w przedziale 4,8–5 MHz, o ile mieści się w granicach bloku 5 MHz, jak określono powyżej.
- 3) Zakres dolny 1 920–1 980 MHz lub jego części można wykorzystywać jedynie do połączeń »w górę« ⁽²⁾ bez sparowanego widma w zakresie górnym 2 110–2 170 MHz.
- 4) Zakres górny 2 110–2 170 MHz lub jego części można wykorzystywać jedynie do połączeń »w dół« ⁽³⁾ bez sparowanego widma w zakresie dolnym 1 920–1 980 MHz.
- 5) Charakterystyka transmisji stacji bazowej i terminala musi być zgodna z warunkami technicznymi określonymi odpowiednio w części C i D.

⁽¹⁾ Ponieważ odstęp sąsiedniokanałowy UMTS wynosi 200 kHz, częstotliwość środkowa przydzielonego bloku wykorzystywanego do celów UMTS może być przesunięta o 100 kHz od środka bloku w ramach sposobu aranżacji częstotliwości.

⁽²⁾ Takich jak uzupełniające łącze »w górę« (SUL).

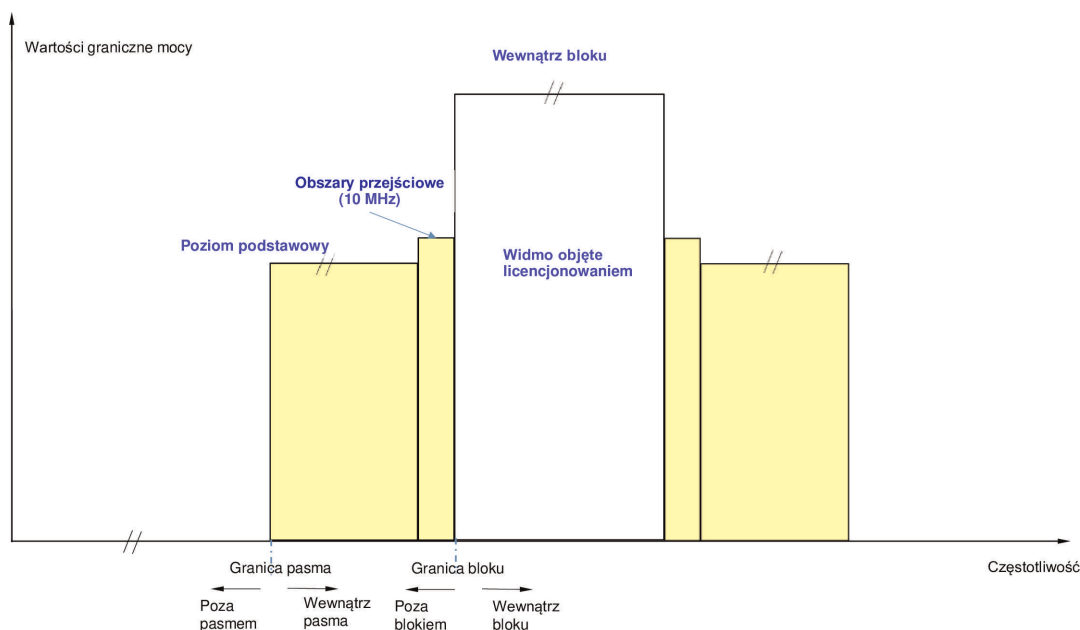
⁽³⁾ Takich jak uzupełniające łącze »w dół« (SDL).

C. WARUNKI TECHNICZNE W ODNIESIENIU DO STACJI BAZOWYCH – MASKA GRANIC BLOKU

Poniższe parametry techniczne w odniesieniu do stacji bazowych, określane jako maska granic bloku (ang. Block Edge Mask, BEM), stanowią istotny element warunków niezbędnych do zapewnienia możliwości współistnienia sąsiadujących ze sobą sieci wobec braku umów dwustronnych lub wielostronnych między operatorami takich sąsiadujących sieci. Można również stosować mniej rygorystyczne parametry techniczne, jeżeli zostały one uzgodnione między wszystkimi zainteresowanymi operatorami takich sieci, pod warunkiem że operatorzy ci nadal przestrzegają warunków technicznych mających zastosowanie do ochrony innych służb, zastosowań lub sieci oraz spełniają zobowiązania wynikające z koordynacji transgranicznej.

BEM składa się z kilku elementów podanych w tabeli 1. Wartość graniczną mocy wewnątrz bloku częstotliwościowego stosuje się do bloku przydzielonego operatorowi. Wartość graniczna mocy na poziomie podstawowym, określona w celu ochrony widma wykorzystywanego przez innych operatorów, oraz wartość graniczna mocy w obszarach przejściowych, odpowiadające charakterystyce tłumienia filtra od wartości granicznej wewnątrz bloku częstotliwościowego do wartości granicznej mocy na poziomie podstawowym, stanowią elementy poza granicami bloku.

Wartości graniczne mocy przedstawiono osobno dla systemów non-AAS i AAS. W przypadku systemów non-AAS wartości graniczne mocy stosuje się do średniej EIRP. W przypadku systemów AAS wartości graniczne mocy stosuje się do średniej TRP ⁽⁴⁾. Średnią EIRP lub średnią TRP mierzy się przez uśrednienie w określonym przedziale czasowym oraz w danej szerokości pasma pomiaru częstotliwości. W dziedzinie czasu średnie wartości EIRP lub TRP określa się poprzez uśrednienie na podstawie aktywnych części impulsów sygnałowych i odpowiadają one pojedynczej nastawie kontroli mocy. W dziedzinie częstotliwości średnie wartości EIRP lub TRP ustala się dla danej szerokości pasma pomiarowego, jak podano poniżej w tabelach 2, 3 i 4 ⁽⁵⁾. Ogółem, i o ile nie podano inaczej, wartości graniczne mocy BEM odpowiadają łącznej mocy wypromieniowanej przez odpowiednie urządzenie bez względu na liczbę anten nadawczych, z wyjątkiem wymogów podstawowych i przejściowych dla stacji bazowych systemów non-AAS, które określa się dla każdej anteny.

Maska granic bloku (BEM)*Rysunek***Przykład elementów BEM i wartości granicznych mocy stacji bazowej**

⁽⁴⁾ TRP stanowi miarę faktycznej mocy promieniowania anteny. EIRP i TRP są równoważne dla anten izotropowych.

⁽⁵⁾ Rzeczywista szerokość pasma aparatury pomiarowej wykorzystywanej do celów kontroli zgodności może być mniejsza niż szerokość pasma podana w tych tabelach.

Tabela 1

Definicja elementów BEM

Element BEM	Definicja
Wewnątrz bloku	Odnosi się do bloku, dla którego wyznacza się BEM.
Poziom podstawowy	Widmo w zakresie częstotliwości łącza »w dół« FDD wykorzystywane na potrzeby usług bezprzewodowej szerokopasmowej łączności elektronicznej, z wyjątkiem bloku przydzielonego operatorowi i odpowiednich obszarów przejściowych.
Obszar przejściowy	Widmo w obrębie łącza »w dół« FDD o szerokości w zakresie od 0 do 10 MHz poniżej i od 0 do 10 MHz powyżej bloku przydzielonego operatorowi. Obszary przejściowe nie dotyczą widma poniżej 2 110 MHz ani widma powyżej 2 170 MHz.

Tabela 2

Wartości graniczne mocy wewnątrz bloku częstotliwościowego dla stacji bazowych non-AAS oraz stacji bazowych AAS

Element BEM	Zakres częstotliwości	Wartość graniczna EIRP dla stacji bazowych non-AAS	Wartość graniczna TRP dla stacji bazowych AAS
Wewnątrz bloku	Blok przydzielony operatorowi	Nieobowiązkowa. W przypadku ustalenia górnej granicy przez państwo członkowskie można stosować wartość 65 dBm/(5 MHz) na antenę.	Nieobowiązkowa. W przypadku ustalenia górnej granicy przez państwo członkowskie można stosować wartość 57 dBm/(5 MHz) na komórkę ⁽¹⁾ .

⁽¹⁾ W wielosektorowej stacji bazowej wartość graniczną mocy promieniowanej dla stacji bazowych AAS stosuje się do każdego z poszczególnych sektorów.

Objaśnienia do tabeli 2:

Odpowiednią wartość graniczną TRP wewnątrz bloku określa się zgodnie z wytycznymi podanymi w sekcjach F.2 i F.3 załącznika F do specyfikacji technicznej ETSI TS 138 104 (V15.6.0), w oparciu o zysk anteny wynoszący 17 dBi i wszystkie osiem elementów anteny tworzących wiązkę (współczynnik korygujący 9 dB):

$$65 \text{ dBm}/(5 \text{ MHz}) - 17 \text{ dBi} + 9 \text{ dB} = 57 \text{ dBm}/(5 \text{ MHz}).$$

Tabela 3

Wartości graniczne mocy na poziomie podstawowym poza granicami bloku częstotliwościowego dla stacji bazowych non-AAS oraz stacji bazowych AAS

Element BEM	Zakres częstotliwości w obrębie łącza »w dół« FDD	Średnia wartość graniczna EIRP na antenę dla stacji bazowych non-AAS ⁽¹⁾	Średnia wartość graniczna TRP na komórkę dla stacji bazowych AAS ⁽²⁾	Szerokość pasma pomiarowego
Poziom podstawowy	Częstotliwości oddalone o więcej niż 10 MHz od dolnej lub górnej granicy bloku	9 dBm	1 dBm	5 MHz

⁽¹⁾ Poziom BEM dla stacji bazowych non-AAS określa się dla każdej anteny i ma on zastosowanie do konfiguracji stacji bazowej obejmującej do czterech anten dla każdego sektora.

⁽²⁾ W wielosektorowej stacji bazowej wartość graniczną mocy promieniowanej dla stacji bazowych AAS stosuje się do każdego z poszczególnych sektorów.

Tabela 4

Wartości graniczne mocy w obszarach przejściowych poza granicami bloku częstotliwościowego dla stacji bazowych non-AAS oraz stacji bazowych AAS

Element BEM	Zakres częstotliwości w obrębie łącza »w dół« FDD	Średnia wartość graniczna EIRP na antenę dla stacji bazowych non-AAS ⁽¹⁾	Średnia wartość graniczna TRP na komórkę dla stacji bazowych AAS ⁽²⁾	Szerokość pasma pomiarowego
Obszar przejściowy	-10 do -5 MHz od dolnej granicy bloku	11 dBm	3 dBm	5 MHz
	-5 do 0 MHz od dolnej granicy bloku	16,3 dBm	8 dBm	5 MHz
	0 do +5 MHz od górnej granicy bloku	16,3 dBm	8 dBm	5 MHz
	+5 do +10 MHz od górnej granicy bloku	11 dBm	3 dBm	5 MHz

⁽¹⁾ (1) Poziom BEM dla stacji bazowych non-AAS określa się dla każdej anteny i ma on zastosowanie do konfiguracji stacji bazowej obejmującej do czterech anten dla każdego sektora.

⁽²⁾ (2) W wielosektorowej stacji bazowej wartość graniczną mocy promieniowanej dla stacji bazowych AAS stosuje się do każdego z poszczególnych sektorów.

Objaśnienia do tabel 3 i 4:

Zgodnie z normalizacją mocy doprowadzonej w wyniku emisji niepożądanych (TRP) dla stacji bazowych AAS określoną w sekcjach F.2 i F.3 załącznika F do specyfikacji technicznej ETSI TS 138 104 (V15.6.0) wartości graniczne TRP poza blokiem ustala się jako wartość, która odpowiada wszystkim ośmiu elementom anteny tworzącym wiązkę, co powoduje różnicę 8 dB między systemami AAS a non-AAS, tak jak ma to miejsce wewnątrz bloku.

D. WARUNKI TECHNICZNE DLA TERMINALI

Tabela 5

Wartość graniczna mocy BEM terminala wewnątrz bloku częstotliwościowego

Maksymalna średnia moc wewnątrz bloku częstotliwościowego ⁽¹⁾	24 dBm
--	--------

⁽¹⁾ Tę wartość graniczną mocy określa się jako EIRP dla terminali, które mają być stacjonarne lub zainstalowane, oraz jako TRP dla terminali, które mają być ruchome lub nomadyczne. EIRP i TRP są równoważne dla anten izotropowych. Uznaje się, że wartość ta podlega tolerancji określonej w normach zharmonizowanych, aby uwzględnić działanie w ekstremalnych warunkach środowiskowych i różnice produkcyjne pomiędzy egzemplarzami.

Objaśnienia do tabeli 5:

Państwa członkowskie mogą zwiększyć tę wartość graniczną w przypadku szczególnych zastosowań, np. w odniesieniu do terminali stacjonarnych na obszarach wiejskich, pod warunkiem że nie narusza to ochrony innych służb, sieci i zastosowań oraz że spełnione pozostają zobowiązania transgraniczne.”

DECYZJA WYKONAWCZA KOMISJI (UE) 2020/668**z dnia 18 maja 2020 r.****w sprawie norm zharmonizowanych dotyczących środków ochrony indywidualnej, opracowanych na potrzeby rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/425**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1025/2012 z dnia 25 października 2012 r. w sprawie normalizacji europejskiej, zmieniające dyrektywy Rady 89/686/EWG i 93/15/EWG oraz dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 94/9/WE, 94/25/WE, 95/16/WE, 97/23/WE, 98/34/WE, 2004/22/WE, 2007/23/WE, 2009/23/WE i 2009/105/WE oraz uchylające decyzję Rady 87/95/EWG i decyzję Parlamentu Europejskiego i Rady nr 1673/2006/WE ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 10 ust. 6,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Zgodnie z art. 14 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/425 ⁽²⁾ w przypadku środków ochrony indywidualnej zgodnych z normami zharmonizowanymi, do których odniesienia opublikowano w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*, lub z częściami takich norm, domniemywa się, że spełniają one zasadnicze wymagania dotyczące zdrowia i bezpieczeństwa określone w załączniku II do tego rozporządzenia, objęte tymi normami lub ich częściami.
- (2) Pismem M/031, zatytułowanym „ZLECENIE NORMALIZACJI DLA CEN/CENELEC DOTYCZĄCE NORM W ZAKRESIE ŚRODKÓW OCHRONY INDYWIDUALNEJ”, Komisja zwróciła się do Europejskiego Komitetu Normalizacyjnego (CEN) i Europejskiego Komitetu Normalizacyjnego Elektrotechniki (CENELEC) z wnioskiem o opracowanie i sporządzenie norm zharmonizowanych na potrzeby dyrektywy Rady 89/686/EWG ⁽³⁾.
- (3) Dyrektywa 89/686/EWG została z dniem 21 kwietnia 2018 r. zastąpiona rozporządzeniem (UE) 2016/425, którym wprowadzono jedynie ograniczoną liczbę zmian w zasadniczych wymaganiach dotyczących zdrowia i bezpieczeństwa określonych w załączniku II do dyrektywy 89/686/EWG. Normy zharmonizowane opracowane na podstawie wniosku M/031 zostały sporządzone wyłącznie na potrzeby zasadniczych wymagań dotyczących zdrowia i bezpieczeństwa, które po zastąpieniu dyrektywy 89/686/EWG rozporządzeniem (UE) 2016/425 w zasadzie nie uległy zmianie.
- (4) Na podstawie wniosku M/031 CEN i CENELEC opracowały – na potrzeby rozporządzenia (UE) 2016/425 – następujące normy zharmonizowane: EN 893:2019 w sprawie sprzętu alpinistycznego, EN 943-2:2019 w sprawie odzieży chroniącej przed niebezpiecznymi substancjami chemicznymi w stanie stałym, ciekłym i gazowym, EN 1073-1:2016+A1:2018 w sprawie odzieży chroniącej przed cząstkami stałymi przenoszonymi drogą powietrzną zawierającymi składniki radioaktywne i EN 14458:2018 w sprawie sprzętu do indywidualnej ochrony oczu.
- (5) Na podstawie wniosku M/031 CEN i CENELEC znowelizowały normy zharmonizowane EN 343:2003 +A1:2007/AC:2009, EN 358:1999, EN 381-5:1995, EN 381-7:1999, EN 381-9:1997, EN 381-11:2002, EN 13832-2:2006, EN 13832-3:2006, EN 14594:2005, EN 388:2016, EN 943-1:2015 i EN 12277:2015, do których odniesienia opublikowano w serii C *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej* ⁽⁴⁾. Doprowadziło to do przyjęcia, odpowiednio, norm zharmonizowanych EN 343:2019 dla odzieży ochronnej chroniącej przed deszczem, EN 358:2018 dla pasów i linek bezpieczeństwa do ustalania pozycji podczas pracy lub ograniczania przemieszczania, EN ISO 11393-2:2019, EN ISO 11393-4:2019, EN ISO 11393-5:2019 i EN ISO 11393-6:2019 dla odzieży ochronnej dla użytkowników ręcznych pilarek łańcuchowych, EN 13832-2:2018 i EN 13832-3:2018 dla obuwia chroniącego przed substancjami chemicznymi, EN 14594:2018 dla sprzętu ochrony układu oddechowego, EN 388:2016 +A1:2018 dla rękawic chroniących przed zagrożeniami mechanicznymi, EN 943-1:2015+A1:2019 dla odzieży chroniącej przed stałymi, ciekłymi i gazowymi niebezpiecznymi substancjami chemicznymi oraz stałymi i płynnymi aerozolami oraz EN 12277:2015+A1:2018 dla sprzętu alpinistycznego.

⁽¹⁾ Dz.U. L 316 z 14.11.2012, s. 12.

⁽²⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/425 z dnia 9 marca 2016 r. w sprawie środków ochrony indywidualnej oraz uchylenia dyrektywy Rady 89/686/EWG (Dz.U. L 81 z 31.3.2016, s. 51).

⁽³⁾ Dyrektywa Rady 89/686/EWG z dnia 21 grudnia 1989 r. w sprawie zbliżenia ustawodawstw państw członkowskich odnoszących się do wyposażenia ochrony osobistej (Dz.U. L 399 z 30.12.1989, s. 18).

⁽⁴⁾ Dz.U. C 113 z 27.3.2018, s. 41.

- (6) Na podstawie wniosku M/031 CEN i CENELEC zmieniły normę zharmonizowaną EN ISO 10819:2013, do której odniesienie opublikowano w serii C *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej* ⁽⁵⁾. Doprowadziło to do przyjęcia zmiany w normie zharmonizowanej EN ISO 10819:2013/A1:2019.
- (7) Komisja wraz z CEN i CENELEC oceniła zgodność tych norm z wnioskiem M/031.
- (8) Normy zharmonizowane EN 893:2019, EN 943-2:2019, EN 1073-1:2016+A1:2018, EN 14458:2018, EN 343:2019, EN 358:2018, EN ISO 11393-2:2019, EN ISO 11393-4:2019, EN ISO 11393-5:2019, EN ISO 11393-6:2019, EN 13832-2:2018, EN 13832-3:2018, EN 14594:2018, EN 388:2016+A1:2018, EN 943-1:2015+A1:2019, EN ISO 10819:2013 zmieniona normą EN ISO 10819:2013/A1:2019 oraz EN 12277:2015+A1:2018 spełniają założone wymagania określone w rozporządzeniu (UE) 2016/425. Odniesienia do tych norm należy zatem opublikować w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.
- (9) CEN i CENELEC sporządziły również sprostowanie EN 50321-1:2018/AC:2018-08 do normy zharmonizowanej EN 50321-1:2018, do której odniesienie opublikowano w serii C *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej* ⁽⁶⁾. Ze względu na fakt, że sprostowaniem tym wprowadzono korekty techniczne, oraz w celu zapewnienia poprawnego i spójnego stosowania normy zharmonizowanej EN 50321-1:2018, do której odniesienie opublikowano wcześniej, odniesienie do tej normy zharmonizowanej należy opublikować w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* wraz z odniesieniem do sprostowania.
- (10) Konieczne jest zatem wycofanie odniesień do norm zharmonizowanych EN 343:2003+A1:2007/AC:2009, EN 358:1999, EN 381-5:1995, EN 381-7:1999, EN 381-9:1997, EN 381-11:2002, EN 13832-2:2006, EN 13832-3:2006, EN 14594:2005, EN 388:2016, EN 943-1:2015, EN ISO 10819:2013, EN 12277:2015 i EN 50321-1:2018 z serii C *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej* z uwagi na to, że normy te zostały znowelizowane, zmienione lub sprostowane. Aby dać producentom więcej czasu na przygotowanie się do stosowania norm zharmonizowanych EN 343:2019, EN 358:2018, EN ISO 11393-2:2019, EN ISO 11393-4:2019, EN ISO 11393-5:2019, EN ISO 11393-6:2019, EN 13832-2:2018, EN 13832-3:2018, EN 14594:2018, EN 388:2016+A1:2018, EN 943-1:2015+A1:2019, EN ISO 10819:2013 zmienionej normą EN ISO 10819:2013/A1:2019, EN 50321-1:2018 sprostowanej normą EN 50321-1:2018/AC:2018-08 oraz EN 12277:2015+A1:2018, konieczne jest odroczenie wycofania odniesień do norm zharmonizowanych EN 343:2003+A1:2007/AC:2009, EN 358:1999, EN 381-5:1995, EN 381-7:1999, EN 381-9:1997, EN 381-11:2002, EN 13832-2:2006, EN 13832-3:2006, EN 14594:2005, EN 388:2016, EN 943-1:2015, EN ISO 10819:2013, EN 12277:2015 i EN 50321-1:2018.
- (11) Zgodność z normą zharmonizowaną stanowi podstawę domniemania zgodności z odpowiednimi zasadniczymi wymaganiami określonymi w unijnym prawodawstwie harmonizacyjnym od dnia publikacji odniesienia do takiej normy w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*. Niniejsza decyzja powinna zatem wejść w życie z dniem jej opublikowania,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Niniejszym publikuje się w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* odniesienia do norm zharmonizowanych dotyczących środków ochrony indywidualnej, opracowanych na potrzeby rozporządzenia (UE) 2016/425, wymienione w załączniku I do niniejszej decyzji.

Artykuł 2

Niniejszym wycofuje się z *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej* odniesienia do norm zharmonizowanych dotyczących środków ochrony indywidualnej, opracowanych na potrzeby rozporządzenia (UE) 2016/425, wymienione w załączniku II do niniejszej decyzji, ze skutkiem od dat określonych w tym załączniku.

⁽⁵⁾ Dz.U. C 113 z 27.3.2018, s. 41.

⁽⁶⁾ Dz.U. C 113 z 27.3.2018, s. 41.

Artykuł 3

Niniejsza decyzja wchodzi w życie z dniem jej opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Sporządzono w Brukseli dnia 18 maja 2020 r.

W imieniu Komisji
Ursula VON DER LEYEN
Przewodnicząca

ZAŁĄCZNIK I

Nr	Odniesienie do normy
1.	EN 343:2019 Odzież ochronna – Ochrona przed deszczem
2.	EN 358:2018 Środki ochrony indywidualnej do ustalania pozycji podczas pracy i zapobiegania upadkom z wysokości – Pasy i linki bezpieczeństwa do ustalania pozycji podczas pracy lub ograniczania przemieszczania
3.	EN 388:2016+A1:2018 Rękawice chroniące przed zagrożeniami mechanicznymi
4.	EN 510:2019 Wymagania dla odzieży ochronnej stosowanej przy zagrożeniu zaczepienia o ruchome części
5.	EN 893:2019 Sprzęt alpinistyczny – Raki – Wymagania bezpieczeństwa i metody badań
6.	EN 943-1:2015+A1:2019 Odzież chroniąca przed niebezpiecznymi substancjami chemicznymi w stanie stałym, ciekłym i gazowym, łącznie z aerozolami z cząstkami ciekłymi i stałymi – Część 1: Wymagania dotyczące skuteczności przeciwhemicznych ubiorów ochronnych typu 1 (gazoszczelnych)
7.	EN 943-2:2019 Odzież chroniąca przed niebezpiecznymi substancjami chemicznymi w stanie stałym, ciekłym i gazowym, łącznie z aerozolami z cząstkami ciekłymi i stałymi – Część 2: Wymagania dotyczące skuteczności przeciwhemicznych ubiorów ochronnych typu 1 (gazoszczelnych) przeznaczonych dla zespołów ratowniczych (ET)
8.	EN 1073-1:2016+A1:2018 Odzież chroniąca przed cząstkami stałymi przenoszonymi drogą powietrzną zawierającymi składniki radioaktywne – Część 1: Wymagania i metody badań odzieży ochronnej wentylowanej powietrzem sprężonym, chroniącej ciało i układ oddechowy
9.	EN ISO 10819:2013 Drgania i wstrząsy mechaniczne – Drgania oddziałujące na organizm człowieka przez kończyny górne – Pomiar i ocena współczynnika przenoszenia drgań przez rękawice na dłoń operatora (ISO 10819:2013) EN ISO 10819:2013/A1:2019
10.	EN ISO 11393-2:2019 Odzież ochronna dla użytkowników ręcznych pilarek łańcuchowych – Część 2: Wymagania dotyczące skuteczności oraz metody badań dla ochron nóg (ISO 11393-2:2018)
11.	EN ISO 11393-4:2019 Odzież ochronna dla użytkowników ręcznych pilarek łańcuchowych – Część 4: Wymagania dotyczące skuteczności oraz metody badań dla rękawic ochronnych (ISO 11393-4:2018)
12.	EN ISO 11393-5:2019 Odzież ochronna dla użytkowników ręcznych pilarek łańcuchowych – Część 5: Wymagania dotyczące skuteczności oraz metody badań dla getrów ochronnych (ISO 11393-5:2018)
13.	EN ISO 11393-6:2019 Odzież ochronna dla użytkowników ręcznych pilarek łańcuchowych – Część 6: Wymagania dotyczące skuteczności oraz metody badań dla ochron górnej części ciała (ISO 11393-6:2018)
14.	EN 12277:2015+A1:2018 Sprzęt alpinistyczny – Uprząże – Wymagania bezpieczeństwa i metody badań

Nr	Odniesienie do normy
15.	EN 13832-2:2018 Obuwie chroniące przed substancjami chemicznymi – Część 2: Wymagania w przypadku ograniczonego kontaktu z substancjami chemicznymi
16.	EN 13832-3:2018 Obuwie chroniące przed substancjami chemicznymi – Część 3: Wymagania w przypadku długotrwałego kontaktu z substancjami chemicznymi
17.	EN 14458:2018 Sprzęt do indywidualnej ochrony oczu – Wizjery o wysokiej skuteczności przeznaczone do stosowania w hełmach ochronnych
18.	EN 14594:2018 Sprzęt ochrony układu oddechowego – Aparaty wężowe sprężonego powietrza stałego przepływu – Wymagania, badanie i znakowanie
19.	EN 50321-1:2018 Prace pod napięciem – Obuwie do ochrony przed porażeniem prądem elektrycznym – Obuwie i kalosze elektroizolacyjne EN 50321-1:2018/AC:2018-08

ZAŁĄCZNIK II

Nr	Odniesienie do normy	Data wycofania
1.	EN ISO 10819:2013 Drgania i wstrząsy mechaniczne – Drgania oddziałujące na organizm człowieka przez kończyny górne – Pomiar i ocena współczynnika przenoszenia drgań przez rękawice na dłoń operatora (ISO 10819:2013)	19 listopada 2021 r.
2.	EN 343:2003+A1:2007 Odzież ochronna – Ochrona przed deszczem EN 343:2003+A1:2007/AC:2009	19 listopada 2021 r.
3.	EN 358:1999 Indywidualny sprzęt ochronny ustalający pozycję podczas pracy i zapobiegający upadkom z wysokości – Pasy ustalające pozycję podczas pracy i ograniczające przemieszczanie oraz linki ustalające pozycję podczas pracy	19 listopada 2021 r.
4.	EN 381-5:1995 Odzież ochronna dla użytkowników pilarek łańcuchowych przenośnych – Część 5: Wymagania dotyczące ochron nóg	19 listopada 2021 r.
5.	EN 381-7:1999 Odzież ochronna dla użytkowników pilarek łańcuchowych przenośnych – Część 7: Wymagania dla rękawic chroniących przed przecięciem piłą łańcuchową	19 listopada 2021 r.
6.	EN 381-9:1997 Odzież ochronna dla użytkowników pilarek łańcuchowych przenośnych – Część 9: Wymagania dotyczące getrów chroniących przed przecięciem piłą łańcuchową	19 listopada 2021 r.
7.	EN 381-11:2002 Odzież ochronna dla użytkowników pilarek łańcuchowych przenośnych – Część 11: Wymagania dotyczące ochraniaczy górnych części tułowia	19 listopada 2021 r.
8.	EN 388:2016 Rękawice chroniące przed zagrożeniami mechanicznymi	19 listopada 2021 r.
9.	EN 943-1:2015 Odzież chroniąca przed stałymi, ciekłymi i gazowymi niebezpiecznymi substancjami chemicznymi oraz stałymi i płynnymi aerozolami – Część 1: Wymagania dla ubiorów ochronnych Typu 1 (gazoszczelnych)	19 listopada 2021 r.
10.	EN 12277:2015 Sprzęt alpinistyczny – Uprząże – Wymagania bezpieczeństwa i metody badań	19 listopada 2021 r.
11.	EN 13832-2:2006 Obuwie chroniące przed chemikaliami – Część 2: Wymagania dotyczące obuwia odpornego na chemikalia w warunkach laboratoryjnych	19 listopada 2021 r.
12.	EN 13832-3:2006 Obuwie chroniące przed chemikaliami – Część 3: Wymagania dotyczące obuwia o zwiększonej odporności na chemikalia w warunkach laboratoryjnych	19 listopada 2021 r.

13.	EN 14594:2005 Sprzęt ochrony układu oddechowego – Aparaty węzowe sprężonego powietrza o przepływie ciągłym – Wymagania, badanie, znakowanie EN 14594:2005/AC:2005	19 listopada 2021 r.
14.	EN 50321-1:2018 Prace pod napięciem – Obuwie do ochrony przed porażeniem prądem elektrycznym – Obuwie i kalosze elektroizolacyjne	19 listopada 2020 r.

DECYZJA WYKONAWCZA KOMISJI (UE) 2020/669**z dnia 18 maja 2020 r.****zmieniająca decyzję wykonawczą 2013/801/UE w zakresie powierzenia Agencji Wykonawczej ds. Innowacyjności i Sieci wdrożenia funduszu innowacyjnego**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 58/2003 z dnia 19 grudnia 2002 r. ustanawiające statut agencji wykonawczych, którym zostaną powierzone niektóre zadania w zakresie zarządzania programami wspólnotowymi ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 3 ust. 3,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Dyrektywą 2003/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady ⁽²⁾ ustanowiono fundusz innowacyjny, aby wspierał innowacje w dziedzinie niskoemisyjnych technologii i procesów, a także by pobudzał budowę, tworzenie i eksploatację projektów dotyczących bezpiecznego dla środowiska wychwytywania i geologicznego składowania CO₂ oraz dotyczących innowacyjnych technologii w zakresie energii odnawialnej i magazynowania energii.
- (2) Zgodnie z art. 16 ust. 1 rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) 2019/856 ⁽³⁾ fundusz innowacyjny należy wdrożyć w ramach zarządzania bezpośredniego lub zarządzania pośredniego. Art. 17 tego rozporządzenia stanowi, że Komisja może podjąć decyzję o wyznaczeniu organu wykonawczego, który przeprowadzi niektóre zadania wykonawcze; w przypadku zarządzania bezpośredniego zadania wykonawcze należy przekazać agencji wykonawczej.
- (3) Decyzją wykonawczą Komisji 2013/801/UE ⁽⁴⁾ ustanowiono Agencję Wykonawczą ds. Innowacyjności i Sieci („Agencja”) i powierzono jej zarządzanie niektórymi częściami programów unijnych, w tym instrumentem „Łącząc Europę” i programem „Horyzont 2020” w dziedzinie energii.
- (4) Analiza kosztów i korzyści przeprowadzona zgodnie z art. 3 rozporządzenia (WE) nr 58/2003 wykazała, że powierzenie Agencji zarządzania częściami funduszu innowacyjnego przyczyniłoby się do skuteczniejszego osiągnięcia celów funduszu innowacyjnego. Powierzenie agencji wdrożenia części funduszu innowacyjnego przyniosłoby oszczędności w wysokości około 30,5 mln EUR w latach 2020–2030 w porównaniu z zarządzaniem we własnym zakresie, zwiększyłoby skuteczność i elastyczność w zarządzaniu funduszem innowacyjnym, zapewniłoby znaczącą synergię między funduszem innowacyjnym a innymi programami Unii zarządzanymi przez Agencję, bliższy kontakt z beneficjentami oraz lepszą widoczność unijnego finansowania.
- (5) Należy zatem powierzyć Agencji zarządzanie i wdrażanie części funduszu innowacyjnego.

⁽¹⁾ Dz.U. L 11 z 16.1.2003, s. 1.

⁽²⁾ Dyrektywa 2003/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 13 października 2003 r. ustanawiająca system handlu przydziałami emisji gazów cieplarnianych we Wspólnocie oraz zmieniająca dyrektywę Rady 96/61/WE (Dz.U. L 275 z 25.10.2003, s. 32).

⁽³⁾ Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) 2019/856 z dnia 26 lutego 2019 r. uzupełniające dyrektywę 2003/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady w odniesieniu do działania funduszu innowacyjnego (Dz.U. L 140 z 28.5.2019, s. 6).

⁽⁴⁾ Decyzja wykonawcza Komisji 2013/801/UE z dnia 23 grudnia 2013 r. w sprawie ustanowienia Agencji Wykonawczej ds. Innowacyjności i Sieci oraz uchylenia decyzji 2007/60/WE zmienionej decyzją 2008/593/WE (Dz.U. L 352 z 24.12.2013, s. 65).

- (6) Należy zatem odpowiednio zmienić decyzję wykonawczą 2013/801/UE.
- (7) Środki przewidziane w niniejszej decyzji są zgodne z opinią Komitetu ds. Agencji Wykonawczych,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Zmiana decyzji wykonawczej 2013/801/UE

Art. 3 ust. 1 decyzji wykonawczej 2013/801/UE otrzymuje brzmienie:

„1. Niniejszym powierza się Agencji realizację części wchodzących w skład następujących programów unijnych:

- a) instrumentu »Łącząc Europę«;
- b) części III (Wyzwania społeczne) programu szczegółowego wdrażającego program »Horyzont 2020«;
- c) funduszu innowacyjnego ustanowionego na podstawie art. 10a ust. 8 dyrektywy 2003/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady (*).

(*) Dyrektywa 2003/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 13 października 2003 r. ustanawiająca system handlu przydziałami emisji gazów cieplarnianych we Wspólnocie oraz zmieniająca dyrektywę Rady 96/61/WE (Dz.U. L 275 z 25.10.2003, s. 32).”.

Artykuł 2

Wejście w życie

Niniejsza decyzja wchodzi w życie dwudziestego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Sporządzono w Brukseli dnia 18 maja 2020 r.

W imieniu Komisji
Ursula VON DER LEYEN
Przewodnicząca

AKTY PRZYJĘTE PRZEZ ORGANY UTWORZONE NA MOCY UMÓW MIĘDZYNARODOWYCH

DECYZJA nr 1/2020 KOMITETU UPG USTANOWIONEGO NA MOCY PRZEJŚCIOWEJ UMOWY O PARTNERSTWIE GOSPODARCZYM MIĘDZY WSPÓLNOTĄ EUROPEJSKĄ I JEJ PAŃSTWAMI CZŁONKOWSKIMI, Z JEDNEJ STRONY, A STRONĄ ŚRODKOWOAFRYKAŃSKĄ, Z DRUGIEJ STRONY

z dnia 28 kwietnia 2020 r.

w sprawie przyjęcia Regulaminu dotyczącego mediacji, Regulaminu dotyczącego arbitrażu i kodeksu postępowania arbitrów [2020/670]

KOMITET UPG,

uwzględniając Przejściową umowę o partnerstwie gospodarczym między Wspólnotą Europejską i jej państwami członkowskimi, z jednej strony, a stroną Środkowoafrykańską, z drugiej strony (zwaną dalej „Umową”), podpisaną w Brukseli w dniu 22 stycznia 2009 r. i stosowaną tymczasowo od dnia 4 sierpnia 2014 r., w szczególności jej art. 80 ust. 1 i art. 88,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Zgodnie z Umową i niniejszą decyzją w skład strony Środkowoafrykańskiej wchodzi Republika Kamerunu.
- (2) Art. 80 ust. 1 Umowy stanowi, że procedury rozstrzygania sporów dotyczące rozdziału 3 (Procedury rozstrzygania sporów) tytułu VI (Zapobieganie sporom i ich rozstrzyganie) Umowy regulowane są przez Regulamin i kodeks postępowania arbitrów, które zostaną przyjęte przez Komitet UPG.
- (3) Art. 88 Umowy stanowi, że Komitet UPG może zdecydować o wprowadzeniu zmian do tytułu VI (Zapobieganie sporom i ich rozstrzyganie) Umowy i jej załączników,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

1. Regulamin dotyczący mediacji, w brzmieniu zamieszczonym w załączniku I do niniejszej decyzji, przyjmuje się jako załącznik IV do Umowy.
2. Regulamin dotyczący arbitrażu, w brzmieniu zamieszczonym w załączniku II do niniejszej decyzji, przyjmuje się jako załącznik V do Umowy.
3. Kodeks postępowania arbitrów, w brzmieniu zamieszczonym w załączniku III do niniejszej decyzji, przyjmuje się jako załącznik VI do Umowy.
4. Regulaminy i kodeks postępowania, o których mowa w ust. 1–3 niniejszego artykułu, przyjmuje się z zastrzeżeniem postanowień szczególnych zawartych w Umowie i postanowień szczególnych, które mogą zostać przyjęte przez Komitet UPG.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja wchodzi w życie z dniem jej podpisania.

Sporządzono w Brukseli, dnia 28 kwietnia 2020 r.

W imieniu Republiki Kamerunu
Alamine OUSMANE MEY
Minister gospodarki, planowania i planowania
przestrzennego

W imieniu Unii Europejskiej
Phil HOGAN
Europejski komisarz ds. handlu

ZAŁĄCZNIK I

REGULAMIN DOTYCZĄCY MEDIACJI

Artykuł 1

Zakres stosowania

1. Postanowienia niniejszego Regulaminu uzupełniają i uszczegóławiają postanowienia Przejściowej umowy o partnerstwie gospodarczym między Wspólnotą Europejską i jej państwami członkowskimi, z jednej strony, a stroną Środkowoafrykańską, z drugiej strony (zwanej dalej „Umową”), w szczególności art. 69 (Mediacje).
2. Niniejszy Regulamin ma umożliwić Stronom rozstrzyganie sporów, jakie mogą między nimi powstać, za pomocą wspólnie uzgodnionego rozwiązania przyjętego w drodze kompleksowej i szybkiej mediacji.
3. Na potrzeby niniejszego Regulaminu pojęcie „mediacja” oznacza każdy proces, niezależnie od jego nazwy, w którym strony zwracają się do mediatora z prośbą, by pomógł im w ugodowym rozstrzygnięciu sporu.

Artykuł 2

Rozpoczęcie postępowania

1. Strona może w każdym momencie zwrócić się na piśmie o wszczęcie postępowania mediacyjnego między Stronami. Wniosek musi być wystarczająco szczegółowy, by jasno przedstawić żądanie strony skarżącej. Ponadto we wniosku należy:
 - a) wskazać konkretny zaskarżony środek;
 - b) przedstawić zestawienie negatywnych skutków, które według twierdzeń strony skarżącej dany środek powoduje lub będzie powodował dla handlu między Stronami;
 - c) wyjaśnić, dlaczego według strony skarżącej istnieje związek przyczynowy między danym środkiem a przedstawionymi skutkami.
2. Postępowanie mediacyjne można wszcząć wyłącznie za zgodą obu Stron. Jeżeli jedna ze Stron zwraca się o mediację zgodnie z ust. 1, druga Strona rozważy taki wniosek i udzieli odpowiedzi na piśmie w ciągu 5 dni od otrzymania wniosku. Jeżeli odpowiedź nie zostanie udzielona, wniosek uznaje się za odrzucony.

Artykuł 3

Wybór mediatora

1. Strony wybierają mediatora za porozumieniem Stron z chwilą rozpoczęcia mediacji, nie później niż w ciągu 15 dni po otrzymaniu odpowiedzi na wniosek o mediację.
2. Mediator nie może być obywatelem żadnej ze Stron, chyba że Strony uzgodnią inaczej.
3. Mediator potwierdza w pisemnym oświadczeniu swoją niezależność i bezstronność oraz informuje, czy będzie mógł prowadzić postępowanie mediacyjne.
4. Mediator przestrzega postanowień kodeksu postępowania arbitrów z uwzględnieniem niezbędnych zmian.

Artykuł 4

Przebieg postępowania mediacyjnego

1. Mediator w bezstronny i przejrzysty sposób pomaga Stronom w osiągnięciu jasności w odniesieniu do zaskarżonego środka i jego możliwych skutków dla handlu między Stronami oraz w opracowaniu wspólnie uzgodnionego rozwiązania.

2. Mediator może podjąć decyzję w sprawie najwłaściwszego sposobu osiągnięcia jasności w odniesieniu do przedmiotowego środka i jego możliwych skutków dla handlu między Stronami. Mediator może w szczególności organizować spotkania między Stronami, konsultować się ze Stronami wspólnie lub indywidualnie, zwrócić się o pomoc do odpowiednich ekspertów i zainteresowanych stron lub konsultować się z nimi oraz zapewnić wszelkie dodatkowe wsparcie, o które wystąpią Strony. Zanim jednak mediator zwróci się o pomoc do odpowiednich ekspertów i zainteresowanych stron lub skonsultuje się z nimi, przeprowadzi konsultacje ze Stronami. Jeżeli mediator pragnie odbyć spotkanie lub rozmowę osobno z jedną ze Stron lub jej doradcą, informuje o tym drugą Stronę z odpowiednim wyprzedzeniem lub możliwie jak najszybciej po spotkaniu lub jednostronnej komunikacji z pierwszą Stroną.
3. Mediator może zaoferować doradztwo i zaproponować rozwiązanie, które przedkłada Stronom, zaś Strony mogą zaakceptować lub odrzucić proponowane rozwiązanie, a nawet porozumieć się co do innego rozwiązania. Mediator nie doradza jednak w żaden sposób ani nie przedstawia uwag w sprawie zgodności zaskarżonego środka z Umową.
4. Procedurę przeprowadza się na terytorium Strony, do której skierowany był wniosek, lub, za porozumieniem Stron, w innym miejscu lub w każdy inny sposób.
5. Strony dokładają starań, by osiągnąć wspólnie uzgodnione rozwiązanie w ciągu 60 dni od dnia wyznaczenia mediatora. W oczekiwaniu na ostateczną ugodę Strony mogą rozważyć możliwe rozwiązania pośrednie, w szczególności jeżeli środek dotyczy łatwo psujących się towarów.
6. Rozwiązanie może zostać przyjęte w drodze decyzji Komitetu UPG. Wspólnie uzgodnione rozwiązania są udostępniane publicznie, chyba że Strony zdecydują inaczej. Wersja dostępna publicznie nie może jednak zawierać żadnych informacji uznanych za poufne przez jedną ze Stron.
7. Na wniosek Stron mediator przedstawia im na piśmie projekt sprawozdania merytorycznego, zawierający krótki opis zaskarżonego środka stanowiącego przedmiot postępowania oraz wszelkich wspólnie uzgodnionych rozwiązań stanowiących ostateczny wynik tego postępowania, w tym możliwych rozwiązań pośrednich. Mediator daje Stronom 15 dni na przedstawienie uwag do projektu sprawozdania. Po rozpatrzeniu uwag przedstawionych przez Strony w wyznaczonym terminie mediator przekazuje Stronom w ciągu kolejnych 15 dni, na piśmie, ostateczne sprawozdanie merytoryczne. Sprawozdanie merytoryczne nie może zawierać żadnej wykładni postanowień Umowy.

Artykuł 5

Zakończenie postępowania mediacyjnego

Postępowanie kończy się:

- a) w dniu przyjęcia przez Strony wspólnie uzgodnionego rozwiązania;
- b) w dniu wydania przez mediatora, po konsultacji ze Stronami, pisemnego oświadczenia stwierdzającego, że dalsze próby mediacji byłyby bezskuteczne;
- c) w dniu wydania przez Stronę pisemnego oświadczenia, po przeanalizowaniu wspólnie uzgodnionych rozwiązań w ramach postępowania mediacyjnego oraz po rozważeniu wszelkich rad i rozwiązań zaproponowanych przez mediatora. Takie oświadczenie nie może zostać opublikowane przed upływem terminu określonego w art. 4 ust. 5 niniejszego Regulaminu; lub
- d) w dniu zawarcia między Stronami, na którymkolwiek etapie procedury, ugody.

Artykuł 6

Wdrożenie wspólnie uzgodnionego rozwiązania

1. Jeżeli Strony osiągnęły wspólnie uzgodnione rozwiązanie, każda Strona podejmuje działania niezbędne do wdrożenia go w uzgodnionym terminie.
2. Strona wdrażająca wspólnie uzgodnione rozwiązanie informuje drugą Stronę na piśmie o wszelkich krokach lub wszelkich działaniach podjętych w celu jego wdrożenia, czyniąc to w uzgodnionym terminie.

Artykuł 7

Poufność i związek z rozstrzyganiem sporów

1. Wszelkie informacje odnoszące się do postępowania mediacyjnego muszą pozostać poufne, chyba że ich ujawnienie jest wymagane przez prawo lub niezbędne do wdrożenia lub wykonania ugody między Stronami zawartej w drodze mediacji.
2. O ile Strony nie postanowią inaczej i bez uszczerbku dla art. 4 ust. 6 niniejszego Regulaminu, wszystkie etapy postępowania, w tym rady lub zaproponowane rozwiązanie, są poufne. Strony mogą jednak podać do wiadomości publicznej informację o toczącej się mediacji. Obowiązek zachowania poufności nie dotyczy informacji faktycznych, które już są powszechnie dostępne.
3. Postępowanie mediacyjne pozostaje bez uszczerbku dla praw i obowiązków Stron wynikających z postanowień Umowy dotyczących rozstrzygnięcia sporów lub wszelkich innych stosownych umów.
4. Strony nie mają obowiązku uczestniczenia w konsultacjach przed wszczęciem postępowania mediacyjnego. Z reguły Strony powinny jednak skorzystać przed wszczęciem postępowania mediacyjnego z innych stosownych postanowień Umowy dotyczących współpracy lub konsultacji.
5. W ramach innych postępowań w sprawie rozstrzygnięcia sporu na mocy Umowy lub wszelkich innych stosownych porozumień organ arbitrażowy nie bierze pod uwagę, a Strona nie przedstawia jako dowodu ani nie opiera się na żadnej z następujących kwestii:
 - a) stanowiska zajęte przez drugą Stronę w trakcie postępowania mediacyjnego lub informacje zgromadzone na mocy art. 4 ust. 1 i 2 niniejszego Regulaminu;
 - b) fakt, że druga Strona zgłosiła gotowość do zaakceptowania rozwiązania dotyczącego środka będącego przedmiotem mediacji;
 - c) rady udzielone lub propozycje złożone przez mediatora.
6. O ile Strony nie zdecydują inaczej, mediator nie może pełnić roli członka organu arbitrażowego w ramach postępowania w sprawie rozstrzygnięcia sporu na mocy Umowy lub Porozumienia ustanawiającego Światową Organizację Handlu (WTO) dotyczącym tego samego przedmiotu sporu, w przypadku którego był on mediatorem.

Artykuł 8

Stosowanie Regulaminu dotyczącego arbitrażu

Art. 3 (Powiadomienia), z zastrzeżeniem art. 4 ust. 2 niniejszego Regulaminu, art. 15 (Koszty), art. 16 (Język roboczy postępowania, tłumaczenia pisemne i ustne) i art. 17 (Obliczanie terminów) Regulaminu dotyczącego arbitrażu stosuje się odpowiednio.

Artykuł 9

Przegląd

Pięć lat od daty wejścia w życie niniejszej decyzji, w świetle zdobytego doświadczenia i rozwoju odpowiedniego mechanizmu w ramach WTO, Strony skonsultują się w sprawie ewentualnej potrzeby wprowadzenia zmian do mechanizmu mediacji.

ZAŁĄCZNIK II

REGULAMIN DOTYCZĄCY ARBITRAŻU

Artykuł 1

Definicje

Do celów stosowania niniejszego Regulaminu:

- „doradca” oznacza osobę fizyczną wyznaczoną przez jedną ze Stron w celu służenia jej radą lub pomocą w związku z postępowaniem arbitrażowym,
- „organ arbitrażowy” oznacza organ utworzony na mocy art. 71 Umowy,
- „arbitr” oznacza członka organu arbitrażowego utworzonego na mocy art. 71 Umowy,
- „asystent” oznacza osobę fizyczną, która z upoważnienia arbitra prowadzi badania dla tego arbitra lub mu pomaga w wykonywaniu jego zadań,
- „dzień” oznacza dzień kalendarzowy, o ile nie określono inaczej,
- „przedstawiciel Strony” oznacza pracownika lub inną osobę fizyczną powołaną przez departament rządowy lub agencję rządową lub jakiegokolwiek inny podmiot publiczny Strony, która reprezentuje Stronę w sporze rozstrzyganym na podstawie niniejszej Umowy,
- „strona skarżona” oznacza Stronę, której zarzuca się naruszenie postanowień, o których mowa w art. 67 Umowy,
- „strona skarżąca” oznacza Stronę, która domaga się utworzenia organu arbitrażowego na mocy art. 70 Umowy.

Artykuł 2

Zakres stosowania

1. Niniejszy Regulamin uzupełnia i uszczegóławia postanowienia Przejściowej umowy o partnerstwie gospodarczym między Wspólnotą Europejską i jej państwami członkowskimi, z jednej strony, a stroną Środkowoafrykańską, z drugiej strony (zwanej dalej „Umową”), w szczególności art. 70 i kolejnych dotyczących arbitrażu.
2. Niniejszy Regulamin ma umożliwić Stronom rozstrzyganie sporów, jakie mogą między nimi powstać, za pomocą wspólnie uzgodnionego rozwiązania przyjętego w drodze mechanizmu arbitrażu.

Artykuł 3

Powiadomienia

1. Przez „powiadomienie” w rozumieniu niniejszego Regulaminu rozumie się wnioski, zawiadomienia, oświadczenia pisemne i inne dokumenty związane z postępowaniem arbitrażowym, przy czym:
 - a) powiadomienia pochodzące od organu arbitrażowego – przekazuje się równocześnie obu Stronom;
 - b) powiadomienia pochodzące od jednej ze Stron i skierowane do organu arbitrażowego – przesyła się równocześnie do wiadomości drugiej Strony; oraz
 - c) powiadomienia pochodzące od jednej ze Stron i skierowane do drugiej Strony – przesyła się, w stosownych przypadkach, równocześnie do wiadomości organu arbitrażowego.
2. Powiadomień dokonuje się pocztą elektroniczną lub, w stosownych przypadkach, za pomocą dowolnych innych środków łączności, które zapewniają rejestrację wysłania. Powiadomienie uznaje się za przekazane w dniu jego wysłania, jeżeli nie zostanie udowodnione inaczej.
3. Powiadomienia kieruje się, odpowiednio, do Dyrekcji Generalnej ds. Handlu Komisji Europejskiej Unii Europejskiej oraz do ministerstwa Kamerunu odpowiedzialnego za wdrażanie Umowy.

4. Drobne błędy pisarskie w powiadomieniach można poprawiać, wysyłając nowe powiadomienie, w którym wyraźnie wskazuje się wprowadzone zmiany.
5. Jeżeli ostatni dzień dostarczenia powiadomienia przypada na dzień wolny od pracy w stronie Środkowoafrykańskiej lub w Unii Europejskiej, powiadomienie to można dostarczyć w następnym dniu roboczym. Nie można uznać, że powiadomienie, niezależnie od jego charakteru, zostało otrzymane w dniu wolnym od pracy.
6. W zależności od charakteru kwestii będących przedmiotem sporu, kopie wszystkich powiadomień skierowanych do Komitetu UPG zgodnie z niniejszym Regulaminem przesyła się także innym stosownym organom instytucjonalnym.

Artykuł 4

Wyznaczanie arbitrów

1. Jeżeli, zgodnie z art. 71 Umowy, arbiter jest wybierany w drodze losowania, przewodniczący Komitetu UPG lub jego przedstawiciel bezzwłocznie informuje obie Strony o dacie, godzinie i miejscu losowania.
2. Strony są obecne podczas losowania.
3. Przewodniczący Komitetu UPG lub jego przedstawiciel informuje na piśmie każdą wybraną osobę o jej wyznaczeniu jako arbitra. Każda z tych osób informuje obie Strony w terminie 5 dni od dnia powiadomienia o wyznaczeniu, czy będzie mogła pełnić obowiązki arbitra.
4. Jeżeli do momentu złożenia wniosku zgodnie z art. 71 ust. 2 Umowy lista arbitrów, o której mowa w art. 85 Umowy, nie została sporządzona lub nie zawiera wystarczającej liczby osób, przewodniczący Komitetu UPG wybiera arbitrów drogą losowania spośród osób spełniających kryteria określone w art. 85 ust. 2 Umowy, które zostały oficjalnie zaproponowane przez jedną ze Stron lub przez obie Strony.

Artykuł 5

Konsultacje między Stronami i organ arbitrażowy

1. O ile Strony nie postanowią inaczej, spotykają się one z organem arbitrażowym w ciągu 7 dni od dnia jego utworzenia w celu ustalenia tych kwestii, które Strony lub organ arbitrażowy uznają za stosowne, w tym:
 - a) wynagrodzenie i zwrot wydatków wypłacane arbitrom, które są zgodne ze standardami WTO;
 - b) wynagrodzenie asystentów arbitra, którego łączna kwota nie może przekraczać 50 % całkowitego wynagrodzenia tego arbitra;
 - c) harmonogram postępowania.

Arbitrzy i przedstawiciele Stron mogą brać udział w tym spotkaniu za pośrednictwem telefonu lub wideokonferencji.

2. O ile Strony nie postanowią inaczej w ciągu pięciu dni od dnia utworzenia organu arbitrażowego, zakres zadań organu arbitrażowego obejmuje:

„zbadanie, w świetle odpowiednich postanowień Umowy, sprawy wskazanej we wniosku o utworzenie organu arbitrażowego, postanowienie odnośnie do zgodności zaskarżonego środka z art. 67 Umowy oraz wydanie decyzji zgodnie z art. 73, 83 i 84 Umowy”.

3. Strony przekazują organowi arbitrażowemu uzgodniony zakres zadań w ciągu 3 dni roboczych od uzgodnienia przez nie zakresu zadań.

Artykuł 6

Oświadczenia pisemne

Strona skarżąca składa wstępne oświadczenie pisemne nie później niż 20 dni od dnia utworzenia organu arbitrażowego. Strona skarżona składa w odpowiedzi na nie swoje oświadczenie pisemne nie później niż 20 dni od dnia doręczenia wstępnego oświadczenia pisemnego.

Artykuł 7

Działanie organów arbitrażowych

1. Wszystkie posiedzenia organu arbitrażowego prowadzi jego przewodniczący. Organ arbitrażowy może powierzyć swojemu przewodniczącemu uprawnienie do podejmowania decyzji o charakterze administracyjnym i proceduralnym w danej dziedzinie.
2. Zgodnie z art. 9 niniejszego Regulaminu w posiedzeniach uczestniczą arbitrzy i wezwane osoby. O ile w Umowie lub niniejszym Regulaminie nie postanowiono inaczej, organ arbitrażowy może działać przy użyciu wszelkich środków, łącznie z telefonem, faksem lub wszelkimi środkami informatycznymi.
3. W obradach organu arbitrażowego mogą brać udział wyłącznie arbitrzy, lecz organ arbitrażowy może zezwolić na obecność asystentów podczas obrad.
4. Za przygotowanie decyzji odpowiada wyłącznie organ arbitrażowy; przygotowania decyzji nie można delegować.
5. W przypadku pojawienia się kwestii proceduralnych, których nie regulują postanowienia tytułu VI (Zapobieganie sporom i ich rozstrzyganie) Umowy, organ arbitrażowy, po konsultacji ze Stronami, może przyjąć odpowiednią procedurę, która jest zgodna z przedmiotowymi postanowieniami i która zapewnia równe traktowanie Stron.
6. Jeżeli organ arbitrażowy uzna, że istnieje potrzeba zmiany któregośkolwiek z terminów postępowania innego niż terminy określone w tytule VI (Zapobieganie sporom i ich rozstrzyganie) Umowy lub wprowadzenia innych dostosowań o charakterze proceduralnym lub administracyjnym, informuje Strony na piśmie o powodach dokonania zmiany lub dostosowania, wskazując niezbędny termin lub dostosowanie. Organ arbitrażowy może przyjąć taką zmianę lub dostosowanie po konsultacji ze Stronami.
7. Na wniosek Strony organ arbitrażowy może zmienić terminy mające zastosowanie do postępowania, zapewniając jednocześnie równe traktowanie Stron.
8. Na wspólny wniosek Stron organ arbitrażowy zawiesza postępowanie w dowolnym momencie na okres uzgodniony przez Strony, który nie może przekraczać 12 kolejnych miesięcy. Organ arbitrażowy wznawia postępowanie w dowolnym momencie na wspólny pisemny wniosek Stron lub po upływie uzgodnionego okresu zawieszenia na pisemny wniosek jednej ze Stron. O złożeniu takiego wniosku powiadamia się przewodniczącego organu arbitrażowego oraz, w stosownych przypadkach, drugą Stronę. Jeżeli postępowanie organu arbitrażowego zostało zawieszone na okres dłuższy niż 12 następujących po sobie miesięcy, uprawnienia organu arbitrażowego wygasają i postępowanie przed organem arbitrażowym zostaje zakończone. Strony mogą w każdej chwili zdecydować o zakończeniu postępowania przed organem arbitrażowym. Strony wspólnie powiadamiają przewodniczącego organu arbitrażowego o takiej decyzji. W przypadku zawieszenia postępowania stosowne terminy przedłuża się o okres odpowiadający okresowi zawieszenia postępowania organu arbitrażowego.
9. Zakończenie prac organu arbitrażowego pozostaje bez uszczerbku dla praw Stron w innych postępowaniach dotyczących tej samej sprawy w ramach tytułu VI (Zapobieganie sporom i ich rozstrzyganie) Umowy.

Artykuł 8

Zastąpienie

1. Jeżeli arbitrer nie może uczestniczyć w postępowaniu, wyłącza się lub musi zostać zastąpiony, wybiera się jego zastępcę zgodnie z art. 71 Umowy.
2. Jeżeli Strona uzna, że arbitrer nie spełnia wymogów kodeksu postępowania arbitrów i powinien zostać zastąpiony, Strona ta powiadamia drugą Stronę w ciągu 15 dni od dnia dowiedzenia się o okolicznościach zarzucanego niespełniania wymogów kodeksu postępowania przez tego arbitra.
3. Strony przeprowadzają konsultacje w ciągu 15 dni od dnia powiadomienia, o którym mowa w ust. 2 niniejszego artykułu. Strony powiadamiają arbitra o zarzucanym niespełnianiu przez niego wymogów i mogą zwrócić się do niego o podjęcie kroków niezbędnych do zaradzenia tej sytuacji. Mogą one również, za obopólną zgodą, odwołać takiego arbitra i wybrać nowego arbitra zgodnie z procedurą określoną w art. 71 ust. 2 Umowy.

4. Jeżeli Strony nie dojdą do porozumienia co do potrzeby zastąpienia arbitra innego niż przewodniczący, każda ze Stron może wnioskować o przekazanie tej sprawy przewodniczącemu organu arbitrażowego, od którego decyzji nie przysługuje odwołanie.

Jeżeli, w wyniku złożenia takiego wniosku, przewodniczący uzna, że arbiter nie spełnia wymogów kodeksu postępowania arbitrów, dokonuje się wyboru nowego arbitra zgodnie z art. 71 ust. 3 Umowy.

5. Jeżeli Strony nie dojdą do porozumienia co do potrzeby zastąpienia przewodniczącego, każda ze Stron może wystąpić z wnioskiem o przekazanie tej sprawy jednej z osób znajdujących się na liście osób wybranych do pełnienia roli przewodniczącego organu arbitrażowego, sporządzonej zgodnie z art. 85 Umowy. Osoba ta wybierana jest w drodze losowania przez przewodniczącego Komitetu UPG. Wybrana w ten sposób osoba decyduje, czy przewodniczący spełnia wymogi kodeksu postępowania arbitrów. Od jego decyzji nie przysługuje odwołanie.

Jeżeli uzna ona, że przewodniczący nie spełnia wymogów kodeksu postępowania arbitrów, dokonuje się wyboru nowego przewodniczącego zgodnie z art. 71 ust. 3 Umowy.

Artykuł 9

Posiedzenia

1. Na podstawie harmonogramu ustalonego zgodnie z art. 5 ust. 1 oraz po konsultacji ze Stronami i pozostałymi arbitrami, przewodniczący organu arbitrażowego powiadamia Strony o dacie, godzinie i miejscu posiedzenia. Informacje te podawane są do wiadomości publicznej przez Stronę odpowiedzialną za organizację logistyczną postępowania, z zastrzeżeniem art. 11.

2. O ile Strony nie postanowią inaczej, posiedzenie odbywa się w Brukseli, gdy stroną skarżącą jest strona Środkowoeuropejska, i w Jaunde, gdy stroną skarżącą jest Unia Europejska.

3. Organ arbitrażowy może zwoływać dodatkowe posiedzenia, jeżeli Strony wyrażą na to zgodę.

4. Wszyscy arbitrzy są obecni przez cały czas trwania posiedzenia.

5. W posiedzeniu mogą brać udział następujące osoby, niezależnie od tego, czy postępowanie jest otwarte dla publiczności, czy nie:

- a) przedstawiciele Stron;
- b) doradcy Stron;
- c) personel administracyjny, tłumacze ustni i pisemni, protokolanci sądowi;
- d) asystenci arbitrów;
- e) eksperci wybrani przez organ arbitrażowy zgodnie z art. 81 Umowy.

6. Najpóźniej pięć dni przed posiedzeniem każda ze Stron doręcza organowi arbitrażowemu i drugiej Stronie listę imion i nazwisk osób fizycznych, które w imieniu danej Strony przedstawią na posiedzeniu argumenty ustne lub oświadczenia, oraz innych przedstawicieli lub doradców, którzy wezmą udział w posiedzeniu.

7. Organ arbitrażowy zapewnia, by strona skarżąca i strona skarżona dysponowały taką samą ilością czasu. Prowadzi on posiedzenie w następujący sposób:

Argumenty

- a) argument strony skarżącej;
- b) argument strony skarżonej;

Kontrargumenty

- a) odpowiedź strony skarżącej;
- b) odpowiedź strony skarżonej.

8. Organ arbitrażowy może zadawać pytania każdej ze Stron w dowolnym momencie posiedzenia.

9. Organ arbitrażowy zapewnia przygotowanie protokołu posiedzenia i jego przekazanie Stronom w rozsądnym terminie po posiedzeniu. Strony mogą zgłaszać uwagi dotyczące protokołu, a organ arbitrażowy może te uwagi uwzględnić.
10. W terminie 10 dni od posiedzenia każda ze Stron może przedstawić arbitrom i drugiej Stronie dodatkowe oświadczenie pisemne dotyczące wszelkich kwestii, które pojawiły się w trakcie posiedzenia.

Artykuł 10

Pytania pisemne

1. Organ arbitrażowy może w każdym momencie postępowania zwracać się z pytaniami pisemnymi do jednej lub obu Stron. Każda ze Stron otrzymuje kopię wszystkich pytań, z jakimi zwrócił się organ arbitrażowy.
2. Strona dostarcza również drugiej Stronie kopię swoich pisemnych odpowiedzi na pytania organu arbitrażowego. Stronie umożliwia się przedstawienie pisemnych uwag do odpowiedzi drugiej Strony w ciągu 5 dni roboczych od dnia otrzymania przedmiotowej odpowiedzi.

Artykuł 11

Przejrzystość i poufność

1. Każda Strona i organ arbitrażowy zapewniają poufność wszelkich informacji przedstawionych organowi arbitrażowemu przez drugą Stronę, które zostały uznane przez tę Stronę za poufne. Jeżeli oświadczenie Strony złożone organowi arbitrażowemu zawiera informacje poufne, Strona ta przekazuje także, w terminie 15 dni od dnia przedstawienia takiego oświadczenia, wersję oświadczenia nieopatrzoną klauzulą poufności, która może zostać publicznie udostępniona.
2. Żadne z postanowień niniejszego Regulaminu nie wyklucza możliwości publicznego ujawnienia przez Stronę jej własnych stanowisk o ile, odnosząc się do informacji przedstawionych przez drugą Stronę, Strona nie ujawnia żadnych informacji, które druga Strona uznała za poufne.
3. Organ arbitrażowy zbiera się przy drzwiach zamkniętych, gdy oświadczenia i argumenty Stron zawierają poufne informacje handlowe. Strony zapewniają poufność posiedzeń organu arbitrażowego, jeżeli odbywają się one przy drzwiach zamkniętych.

Artykuł 12

Kontakty ex parte

1. Organ arbitrażowy nie spotyka się ani nie kontaktuje ze Stroną pod nieobecność drugiej Strony.
2. Arbitrzy nie mogą omawiać jakichkolwiek aspektów sprawy będącej przedmiotem postępowania ze Stroną lub Stronami pod nieobecność pozostałych arbitrów.

Artykuł 13

Oświadczenia amicus curiae

1. Podmioty pozarządowe mające siedzibę na terytorium jednej ze Stron mogą przekazywać organowi arbitrażowemu pisma *amicus curiae* zgodnie z ust. 2–5.
2. Jeżeli Strony nie postanowią inaczej w ciągu pięciu dni od dnia utworzenia organu arbitrażowego, organ ten może przyjmować oświadczenia pisemne, o które nie występował, pod warunkiem że zostały one złożone w ciągu 10 dni od dnia utworzenia organu arbitrażowego, mają bezpośredni związek ze sprawą rozpatrywaną przez organ arbitrażowy i w żadnym razie nie są dłuższe, wraz z załącznikami, niż 15 stron maszynopisu.

3. Każde oświadczenie zawiera informacje dotyczące osoby je składającej, niezależnie od tego, czy jest nią osoba fizyczna lub prawna, w tym informacje dotyczące charakteru jej działalności i źródła finansowania, oraz określa, jaki interes danej osoby w danym postępowaniu arbitrażowym. Oświadczenie sporządza się w językach wybranych przez Strony zgodnie z art. 16 ust. 1 i 2 niniejszego Regulaminu.

4. Oświadczenia takie doręcza się Stronom, które mogą przedstawić swoje uwagi. Strony mogą przedstawić organowi arbitrażowemu swoje uwagi w terminie 10 dni od dnia przekazania oświadczenia.

5. Organ arbitrażowy wymienia w swojej decyzji wszystkie otrzymane oświadczenia, które są zgodne z niniejszym Regulaminem. Organ arbitrażowy nie jest zobowiązany do odniesienia się w swojej decyzji do argumentów przedstawionych w takich oświadczeniach. Organ arbitrażowy przekazuje Stronom wszystkie otrzymane oświadczenia w celu przedstawienia uwag.

Artykuł 14

Nagłe przypadki

W nagłych przypadkach, o których mowa w art. 73 ust. 2 Umowy, organ arbitrażowy, po konsultacji ze Stronami, dostosowuje według swojego uznania terminy, o których mowa w niniejszym Regulaminie, i powiadamia Strony o tych dostosowaniach.

Artykuł 15

Koszty

1. Każda Strona ponosi koszty swojego uczestnictwa w postępowaniu arbitrażowym.
2. Strona skarżona odpowiada za organizację logistyczną postępowania arbitrażowego, w szczególności za organizację posiedzeń, chyba że uzgodniono inaczej, oraz ponosi wszelkie koszty wynikające z organizacji logistycznej posiedzenia. Strony ponoszą natomiast w równym stopniu inne wydatki administracyjne związane z postępowaniem arbitrażowym, a także wypłacają wynagrodzenia i dokonują zwrotu wydatków arbitrów i ich asystentów.

Artykuł 16

Język roboczy postępowania, tłumaczenia pisemne i ustne

1. Podczas konsultacji, o których mowa w art. 71 ust. 2 Umowy, a najpóźniej w trakcie spotkania, o którym mowa w art. 5 ust. 1 niniejszego Regulaminu, Strony dokładają wszelkich starań, by uzgodnić wspólny język roboczy postępowania przed organem arbitrażowym.
2. Jeżeli Strony nie są w stanie uzgodnić wspólnego języka roboczego, każda Strona zapewnia tłumaczenie swoich oświadczeń pisemnych na język, który wybrała druga Strona, chyba że oświadczenia te zostały sporządzone w jednym z języków urzędowych wspólnych dla Stron Umowy. Za tłumaczenie ustne oświadczeń ustnych na języki wybrane przez Strony odpowiada strona skarżona, pod warunkiem że Strony wybrały jeden z języków urzędowych wspólnych dla Stron. Jeżeli jedna ze Stron wybrała język inny niż wspólne języki urzędowe, tłumaczenie ustne oświadczeń ustnych leży wyłącznie w gestii tej Strony.
3. Sprawozdania i decyzje organu arbitrażowego sporządza się w języku lub językach wybranych przez Strony. Jeżeli Strony nie uzgodniły wspólnego języka roboczego, sprawozdanie okresowe, sprawozdanie końcowe i decyzje organu arbitrażowego sporządza się w jednym z języków urzędowych wspólnych dla Stron.
4. Strony ponoszą w równym stopniu wszelkie koszty związane z tłumaczeniem pisemnym decyzji organu arbitrażowego na język lub języki wybrane przez Strony.
5. Strony mogą przedstawić uwagi dotyczące poprawności dowolnej przetłumaczonej wersji dokumentu przygotowanej zgodnie z niniejszym Regulaminem.

6. Każda ze Stron ponosi koszty tłumaczenia swoich oświadczeń pisemnych.

Artykuł 17

Obliczanie terminów

Wszystkie terminy określone w tytule VI (Zapobieganie sporom i ich rozstrzyganie) Umowy i w niniejszym Regulaminie, łącznie z terminami dotyczącymi doręczania decyzji przez organ arbitrażowy, mogą zostać zmienione za porozumieniem Stron i są liczone w dniach kalendarzowych od dnia następującego po wykonaniu czynności lub wystąpieniu zdarzenia, do którego się odnoszą, o ile nie postanowiono inaczej.

Artykuł 18

Pozostałe procedury

Terminy określone w niniejszym Regulaminie dostosowuje się do terminów szczególnych przewidzianych przy wydawaniu decyzji przez organ arbitrażowy w ramach postępowań na podstawie art. 74–78 Umowy.

ZAŁĄCZNIK III

KODEKS POSTĘPOWANIA ARBITRÓW

Artykuł 1

Definicje

Do celów stosowania niniejszego regulaminu:

- „arbiter” oznacza członka organu arbitrażowego utworzonego na mocy art. 71 Umowy,
- „asystent” oznacza osobę fizyczną, która z upoważnienia arbitra prowadzi badania dla tego arbitra lub mu pomaga w wykonywaniu jego zadań,
- „kandydat” oznacza osobę, której imię i nazwisko znajduje się na liście arbitrów, o której mowa w art. 85 Umowy, i którą bierze się pod uwagę przy wyborze arbitrów na podstawie art. 71 Umowy,
- „mediator” oznacza osobę fizyczną, która prowadzi mediacje zgodnie z art. 69 Umowy,
- „personel” w stosunku do arbitra, oznacza osoby fizyczne, którymi kieruje i które kontroluje arbiter, inne niż asystenci.

Artykuł 2

Podstawowe zasady

1. Aby zachować uczciwość i bezstronność mechanizmu rozstrzygania sporów, każdy kandydat arbiter musi zapoznać się z niniejszym kodeksem postępowania. Musi on:
 - a) być niezależny i bezstronny;
 - b) unikać bezpośrednich i pośrednich konfliktów interesów;
 - c) unikać naruszeń etyki zawodowej i działań mogących wskazywać na naruszenie etyki zawodowej lub obowiązku zachowania bezstronności;
 - d) przestrzegać wysokich standardów postępowania;
 - e) nie ulegać wpływom własnych interesów, naciskom zewnętrznym, wpływom politycznym, żądaniom społecznym, lojalności wobec Strony ani obawom przed krytyką.
2. Arbiter nie może, w sposób bezpośredni lub pośredni, zaciągać żadnych zobowiązań ani przyjmować korzyści mogących zakłócić właściwe wykonywanie jego zadań lub tworzyć wrażenie zakłócenia w jakikolwiek sposób ich właściwego wykonywania.
3. Arbiter nie wykorzystuje swojego stanowiska w organie arbitrażowym do realizacji interesów osobistych lub prywatnych. Arbiter unika podejmowania działań, które mogą wskazywać, że inne osoby mają możliwość wywierania na niego wpływu.
4. Arbiter zapewnia, aby obecne lub przeszłe powiązania lub zobowiązania finansowe, handlowe, zawodowe, osobiste lub społeczne nie miały wpływu na jego postępowanie lub osąd.
5. Arbiter unika nawiązywania kontaktów lub uzyskiwania korzyści finansowych, które mogą mieć wpływ na jego bezstronność lub mogą racjonalnie wskazywać na naruszenie etyki zawodowej lub obowiązku zachowania bezstronności.

Artykuł 3

Obowiązek złożenia oświadczenia

1. Kandydat, przed potwierdzeniem swojego wyboru na arbitra na mocy art. 71 Umowy, składa oświadczenie dotyczące wszelkich interesów, stosunków lub spraw, które mogą mieć wpływ na jego niezależność lub bezstronność lub które mogą racjonalnie wskazywać na naruszenie etyki zawodowej lub obowiązku zachowania bezstronności w ramach postępowania. W tym celu kandydat podejmuje starania, aby, w możliwym zakresie, rozpoznać takie interesy, stosunki i sprawy, w tym interesy finansowe, zawodowe lub interesy pracownicze lub rodzinne.

2. Obowiązek złożenia oświadczenia przewidziany w ust. 1 ma charakter ciągły, co oznacza, że arbiter musi składać oświadczenia dotyczące tego rodzaju interesów, stosunków lub spraw, które mogą ujawnić się na dowolnym etapie postępowania.

3. Kandydat lub arbiter informuje Komitet UPG o wszelkich kwestiach dotyczących rzeczywistego lub ewentualnego naruszenia niniejszego kodeksu postępowania bezzwłocznie po otrzymaniu informacji o nich; kwestie te są następnie rozpatrywane przez Strony.

Artykuł 4

Obowiązki arbitrów

1. Po wyrażeniu zgody na wyznaczenie arbiter może rozpocząć wykonywanie swoich obowiązków i dokonuje tego w sposób sumienny i sprawny w trakcie całego postępowania, przestrzegając przy tym zasad uczciwości i staranności.

2. Arbiter rozpatruje jedynie kwestie podniesione w trakcie postępowania i konieczne do wydania decyzji i nie zleca wykonania tego zadania żadnej innej osobie.

3. Arbiter podejmuje wszelkie niezbędne kroki, aby zapewnić, aby jego asystenci i personel znali art. 2, 3 i 6 niniejszego kodeksu postępowania oraz ich przestrzegali.

Artykuł 5

Obowiązki byłych arbitrów

Byli arbitrzy są zobowiązani unikać działań mogących wskazywać, że, wykonując swoje zadania, byli stronnicy lub odnośli jakiejkolwiek korzyści z decyzji organu arbitrażowego.

Artykuł 6

Poufność

1. Arbitrzy ani byli arbitrzy nie ujawniają ani nie wykorzystują w żadnym momencie jakichkolwiek niedostępnych publicznie informacji dotyczących postępowania lub uzyskanych w trakcie postępowania, z wyjątkiem ich ujawnienia lub wykorzystania do celów tego postępowania, i w żadnym przypadku nie ujawniają ani nie wykorzystują takich informacji do uzyskania osobistych korzyści lub korzyści na rzecz innej osoby lub w celu zaszkodzenia interesom innych osób.

2. Arbiter nie ujawnia decyzji organu arbitrażowego ani jej części przed jej opublikowaniem zgodnie z art. 84 ust. 2 Umowy.

3. Arbiter ani były arbiter nie ujawnia w żadnym momencie treści obrad organu arbitrażowego ani poglądów innego członka organu.

Artykuł 7

Wydatki

Każdy arbiter rejestruje czas, jaki on i jego asystenci poświęcili procedurze, oraz poniesione przez siebie i swoich asystentów wydatki i przedstawia Stronom końcowe rozliczenie w tym zakresie.

Artykuł 8

Mediatorzy

Niniejszy kodeks postępowania stosuje się *odpowiednio* do mediatorów.

DECYZJA nr 2/2020 KOMITETU UPG USTANOWIONEGO NA MOCY PRZEJŚCIOWEJ UMOWY O PARTNERSTWIE GOSPODARCZYM MIĘDZY WSPÓLNOTĄ EUROPEJSKĄ I JEJ PAŃSTWAMI CZŁONKOWSKIMI, Z JEDNEJ STRONY, A STRONĄ ŚRODKOWOAFRYKAŃSKĄ, Z DRUGIEJ STRONY

z dnia 28 kwietnia 2020 r.

dotycząca przyjęcia listy arbitrów [2020/671]

KOMITET UPG,

uwzględniając Przejściową umowę o partnerstwie gospodarczym między Wspólnotą Europejską i jej państwami członkowskimi, z jednej strony, a stroną Środkowoafrykańską, z drugiej strony (zwaną dalej „umową”), podpisaną w Brukseli w dniu 22 stycznia 2009 r. i stosowaną tymczasowo od dnia 4 sierpnia 2014 r., w szczególności jej art. 85 ust. 1,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Zgodnie z umową i niniejszą decyzją w skład Strony Środkowoafrykańskiej wchodzi Republika Kamerunu.
- (2) Umowa przewiduje, że Komitet UPG ma utworzyć listę piętnastu osób chcących i mogących pełnić rolę arbitrów do celów rozstrzygania sporów między Stronami,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

1. Ustanawia się zgodnie z art. 85 ust. 1 umowy listę piętnastu osób chcących i mogących pełnić rolę arbitrów, zamieszczoną w załączniku do niniejszej decyzji.
2. Listę arbitrów, o której mowa w ust. 1, ustanawia się z zastrzeżeniem postanowień szczególnych zawartych w umowie i postanowień szczególnych, które mogą zostać przyjęte przez Komitet UPG.

Artykuł 2

Lista arbitrów, o której mowa w art. 1, może zostać zmieniona w drodze decyzji Komitetu UPG przyjętej zgodnie z art. 92 ust. 4 umowy.

Artykuł 3

Niniejsza decyzja wchodzi w życie z dniem jej podpisania.

Sporządzono w Brukseli dnia 28 kwietnia 2020 r.

W imieniu Republiki Kamerunu

Alamine OUSMANE MEY

*Minister gospodarki, planowania i planowania
przestrzennego*

W imieniu Unii Europejskiej

Phil HOGAN

Europejski komisarz ds. handlu

ZAŁĄCZNIK

LISTA ARBITRÓW (ART. 85 UST. 1 UMOWY)

Arbitrzy wybrani przez Stronę Środkowoafrykańską (Kamerun):

Mildred Alugu BEJUKA – Kamerun

Jean Michel MBOCK BIUMLA – Kamerun

Henri-Désiré MODI KOKO BEBEY – Kamerun

David NYAMSI – Kamerun

Sadjo OUSMANOU – Kamerun

Arbitrzy wybrani przez Unię Europejską:

Jacques BOURGEOIS – Belgia

Claus – Dieter EHLERMANN – Niemcy

Pieter Jan KUIJPER – Niderlandy

Giorgio SACERDOTI – Włochy

Ramon TORRENT – Hiszpania

Arbitrzy wybrani wspólnie przez obie Strony:

Thomas COTTIER – Szwajcaria

Fabien GÉLINAS – Kanada

Merit E. JANOW – Stany Zjednoczone

Anna KOUYATE – Mali

Helge SELAND – Norwegia

ISSN 1977-0766 (wydanie elektroniczne)
ISSN 1725-5139 (wydanie papierowe)

Urząd Publikacji Unii Europejskiej
2985 Luksemburg
LUKSEMBURG

PL